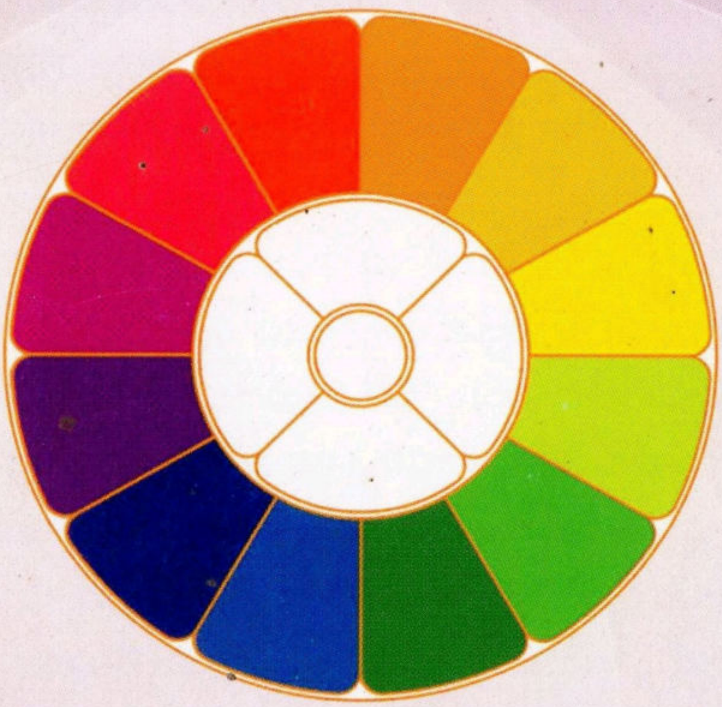
అఖిల

అఖిల భారత పత్రిక

జనవరి 2020

దివ్యమాత సంకేతం

దివ్యమాత సంకేతం

విషయసూచిక

సంపాదకీయం: పాండిచేరికి చివరిసారిగా దివ్యమాత వేంచేసిన శత వార్షికోత్సవ విశేషాన్ని సంతరించుకొన్న సంవత్సరం లోనికి ప్రవేశిస్తున్నాం. దివ్యమాత సంకేతంపై దివ్యమాత, శ్రీఅరవిందుల రచనల నుండి యేర్చి కూర్చిన ఆణిముత్యాల సరంతో యీ సంవత్సరానికి ఆహ్వానం పలుకుతూ గౌరవిద్దాం. లోతైన సత్యాన్ని ప్రకటించేది సంకేతం. తంత్ర శాస్త్రింలో యంత్రంగా పిలువబడే రూపం, ఉన్నత సత్యాన్ని ప్రకటించే ఆకృతి మాత్రమే గాక, అది ప్రకటించే లేక ప్రాతినిధ్యం వహించే శక్తులను, తన వైపుకు లాగే, ఆకర్షించే ఒక ఆలంబనంగా కూడా ఉపయోగించేదానిని సంకేతం అంటారు. దివ్యమాత సంకేతం వ్యక్తం చేసే, అభివ్యక్తం చేసే సత్యాలపై విచారణ చేస్తూ, ధ్యానించడం నిజంగా ఒక అద్భుత విషయం. ఏదేమైనప్పటికీ, దాని లోతైన సత్యాన్ని మన అస్తిత్వంలోనే తిరిగి నెలకొల్పుకొన్నట్లైతే, దివ్యమాత సంకేతంతో, మమేక మయ్యేందుకు జరిగే కృషిగా మన జీవితం మొత్తం తయారైతే, అది అత్యంత ప్రయోజనకరమైన దౌతుంది. దానిలోనే, యోగం మొత్తం, మనం అనుసరించవలసిన మార్గం, మనం యే క్రియాశక్తులకు ఆధారంగా అవ్వాలో, మనం వృద్ధి చెందించుకోవలసిన విశిష్ట లక్షణాలు ఏవో అవి అందులో వున్నాయి. అహాన్ని గద్దె దింపి, ఆమె బృహత్తర అనంత పరమ సత్యాన్ని, మన అస్తిత్వ కేంద్రంలో, హృదయంలో అధివసింపజేస్తూ మన జీవితాన్నే ఆమెకు అర్పితమయ్యే చిహ్నంగా తయారు చేసుకోవాలి.

అనువాదం: కె. వి. రావు (9849929254)

దివ్యమాత సంకేతం

'ది మదర్' అనే గ్రంథంపై ముద్రించిన చక్రంలో, మధ్యలో వున్న వృత్తంలోనూ, దాని చుట్టూ వున్న 'నాలుగు శక్తుల' కు ఏయే రంగులు సరైనవౌతాయి? చుట్టూ వున్న పరిధిలో కొంచెం కలిపి, రంగు చూర్ణంతో ఒక నమూనాను తయారుచేద్దామని ఆలోచిస్తున్నాను.

కేంద్రం, నాలుగు శక్తులు, తెలుపురంగు. మిగతా పన్నెండు మూడు బృందాలుగా విభిన్నరంగులుండాలి. 1. పైనున్న బృందం, నారిజరంగు ద్వారా, పసుపు రంగువైపుకు సాగే యెరుపు రంగు. 2. తరువాతి బృందం నీలంరంగు వైపుకు, ఆకుపచ్చరంగు ద్వారా సాగే పసుపు రంగు. 3. ఎరుపువైపుకు, ఊదారంగు ద్వారా సాగే నీలంరంగు. తెలుపురంగు బాగాలేదనుకొంటే కేంద్రం బంగారం రంగు (చూర్ణం)

*

నేను దివ్యమాత సంకేతపు, (చక్రపు) విశిష్టతను గురించి తరచుగా ఆలోచిస్తున్నాను. నేను దానినిలాఅర్థం చేసుకొన్నాను. కేంద్రీయ వృత్తం: విశ్వాతీతశక్తి నాలుగు ఆంతరదళాలు: అతిమనస్సునుండి అధిమనస్సువరకు పనిచేస్తున్న నాలుగుశక్తులు.

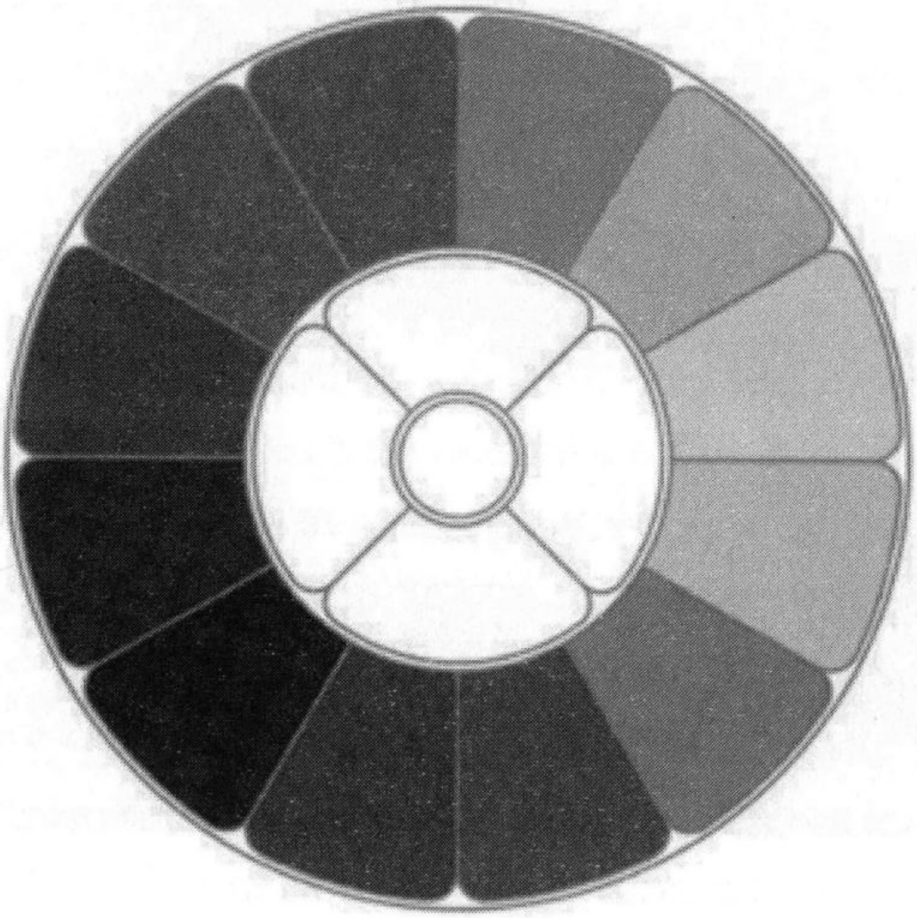
పన్నెండు బాహ్యదళాలు: అధిమనస్సునుండి అంతః స్ఫురణ, మనస్సు వరకు పన్నెండు శక్తులుగా విభాగితమైన నాలుగుశక్తులు.

అసలు నా అవగాహన సమర్థనీయమైనదేనా?

సారతః (సాధారణంగా) సంపూర్ణ అభివ్యక్తికి అవసరమైనవి ఆ పన్నెండు కంపనాలు. దివ్యమాత శిరస్సుపై ఆదినుండి కూడా యీ పన్నెండు దర్శనమిస్తూండేవి. అదే విధంగా సూర్యుని నుండి యేడు గాక పన్నెండు కిరణాలు వెలువడుతూంటాయి. అలాగే గ్రహాలు వగైరా 12

శక్తుల వివరాలకు సంబంధించిన సరైన అన్వయం విషయంలో, నీవు యేర్పాటు చేసిన అమరికను కాదనడానికేం కన్పించడంలేదు. అది చక్కగా వుంది.

CWSA 32: 597-598 — శ్రీఅరవిందులు

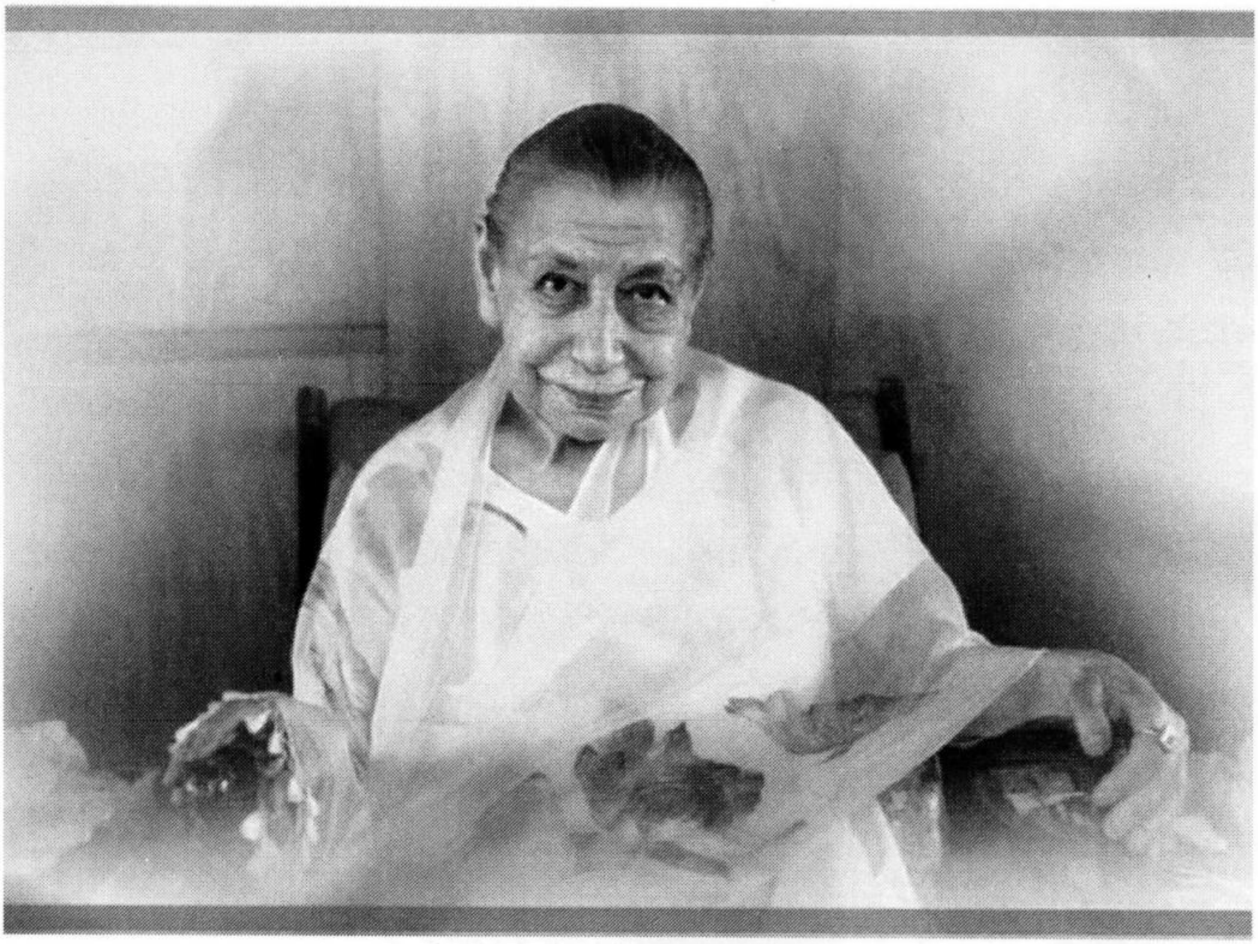

కేంద్రీయవృత్తం పరామాతను, మహాశక్తిని తెలియజేస్తుంది. కేంద్రీయ నాలుగు దళాలు, దివ్యమాత నాలుగు పార్శ్వాలు - 12 దళాలు ఆమె పన్నెండు ప్రత్యేక లక్షణాలు.

*

మహాశక్తి: (విశ్వసృష్టికి మదర్ రూపం) కేంద్రంగా, తన నాలుగు పార్శ్వాలు, పన్నెండు ప్రత్యేక లక్షణాలతోవున్న పరా చేతనకు సంకేత రూపమైన శ్వేత వర్ణ కమలం చిత్రీకరణ అది.

CWM: 64-65 శ్రీమాత

మహాశక్తి

(పరముని చిచ్ఛక్తి)

దివ్యమాత నాలుగు శక్తులు ప్రముఖమైన ఆమె నాలుగు వ్యక్తిత్వాలు, అంశములు, ఆమె దైవత్వమూర్తులు. వారిద్వారా ఆమె తన జీవులపై పనిచేస్తుంది. తన నుండి విసృజమైన వాటిని లోకాలలో క్రమబద్ధీకరించి సమరసంగావిస్తుంది. తన సహస్రానేక కార్యోన్ముఖ శక్తులను అవి చేయవలసిన కార్యానికి దిశానిర్దేశం చేసి వాటిని నడుపుతుంటుంది. దివ్యమాత ఒక్కరే, కాని ఆమె మనముందు భిన్న రూపాలలో ప్రత్యక్షమౌతుంది. విశ్వంలో ఆమె కార్యం నిర్వహించే ఆమె శక్తులు, వ్యక్తిత్వాలు అనేకం. ఆమెనుండి వెలువడే రూపాలనేకం. విభూతులనేకం. ఎవరిని మనం దివ్యమాతగా ఆరాధిస్తున్నామో ఆమెకనేక పార్శ్వాలున్నాయి. ఆమె వేగాన్ననుసరించడం, అధిక వేగవంతమైన మనస్సుకు, అత్యంత స్వేచ్ఛ కలిగిన బృహత్తమబుద్ధికి సైతం అసాధ్యం. దివ్యమాత పరాత్పరుని చేతన, శక్తి, తాను సృజించిన దానంతటికన్న యెంతో పైన ఉన్నదామె. ఆమె ధరించిన దేహాలద్వారా ఆమె పనిచేసే విధానాలను

కొంతైనా దర్శించవచ్చు, కొంతైనా సంవేదించవచ్చు. ఆమె తన జీవులకు యేయే దేవతా రూపాలద్వారా అభివ్యక్తం గావడానికి అంగీకరించిందో అవి ప్రవృత్తిలోనూ, చేసే కార్యంలోనూ యెంతగా పరిమితమై సృష్టి రూపం ధరిస్తాయో అంతంతగా మాత్రమే వాటిని గ్రహించగలుగుతాము.

దివ్యమాత అస్తిత్వపు మూడు విధానాలు

మనలను, విశ్వాన్ని పరిపోషించు చిచ్ఛక్తితో యేకత్వం సిద్ధించినపుడు దివ్యమాత అస్తిత్వపు త్రివిధ మార్గాలను యెరుగ గలుగుతాము. దివ్యమహాశక్తి విశ్వాతీతమై, లోకాలన్నింటిపైన, అధిష్టించి యెన్నటికీ అభివ్యక్తంకాని గుహ్యాతిగుహ్యమైన పరాత్పరునికి ఈ సృష్టికి మధ్య సంధాన కర్త్రియై ఉంటుంది. విశ్వాత్మక మహాశక్తియై ఆమె ఈ సర్వజీవులనూ సృజిస్తుంది. వాటిని తనలోనే భరిస్తుంది. వాటిలోనికి ప్రవేశించి, వాటికి ఆధారమౌతుంది. ఈ లక్షలాది వ్యక్తులను, శక్తులను నడుపుతుంది. వైయక్తికమై ఆమెఅస్తిత్వపు యీ బృహత్తర ద్వివిధమార్గాల (విశ్వాతీతము, విశ్వాత్మకము అను) శక్తిని దేహంలో నిలుపుకొని వాటిని సజీవం, మనకు సన్నిహితం చేసి మానవ మూర్తిత్వానికి దివ్యప్రకృతికి నడుమ మధ్యవర్తిత్వం నెరపుతుంది.

*

ఏకైక ఆద్య విశ్వాతీతశక్తి

విశ్వాతీత దివ్యశక్తి, దివ్యమాత సర్వలోకాలకుపైన నిలబడి తన శాశ్వత చేతనలో, ఆ సర్వేశ్వరుని భరిస్తుంది. అప్రతిహతశక్తికి, అనిర్వచనీయ పరముని సన్నిధికి ఆమె ఒక్కరే ఆశ్రయమవుతుంది. అభివ్యక్తంగావలసిన పరమసత్యాలను తనలో పొదువుకుంటూ లేదా తనలోనికి ఆవాహనచేస్తూ తన రహస్య స్థావరాలలో దాగిన వాటిని క్రిందికి ఆమె అనంతచేతన వెలుగులోనికి కొనితెస్తుంది. అనంతశక్తిలో, అపరిమిత జీవనంలో వాటికి కార్యకారణశక్తి రూపాన్నిస్తుంది. జగత్తులోఒక దేహాన్ని తయారుచేస్తుంది. సర్వేశ్వరుడామెలో సదా నిలిచి వుండే సచ్చిదానందంగా అభివ్యక్తమయ్యే, ఏకము, ద్వికము నగు ఈశ్వర-శక్తి చేతనగ, ద్విత్వ సూత్రమగు పురుష-ప్రకృతిగ అభివ్యక్తమయ్యాడు. దివ్యలోకాలలో తెలియని ఆ లోకాలలోని సమస్తం ఆమెవల్ల ఆకృతి దాల్చింది. ఈ సృష్టి సమస్తం ఆమె సర్వేశ్వరునితో

ఆడే ఆట. శాశ్వతుని నిగూఢతల, అనంతుని అద్భుతాల అభివ్యక్తి ఆమె చేతనే జరుగుతుంది. సర్వమూ ఆమెయే. ఎందుచేతనంటే సమస్తమూ పరమచిచ్ఛక్తి అంశమే. ఆమె నిర్ణయించినది, సర్వేశ్వరు డనుమతించినది, గాక యిచ్చటగాని, మరెచటగాని, అన్యమేదీ మనలేదు. సర్వేశ్వరునకు ప్రేరితమై దేనిని తన సృజనాత్మక ఆనంద బీజరూపమున నిలిపి, దర్శించి రూపమిస్తుందో అది తప్ప మరేదీ ఆకారం దాల్చలేదు.

*

మహాశక్తి- విశ్వమాత

మహాశక్తి విశ్వమాతయై సర్వేశ్వరుని నుండి తన విశ్వాతీతచేతన సంక్రమింప జేసిన దానిని నిర్వహిస్తుంది. ఆమె తయారు చేసిన లోకాలలోనికి ఆమె ప్రవేశిస్తుంది. వాటినామె తన సన్నిధితో నింపి వేస్తుంది. దివ్య ఆత్మ శక్తితో, సర్వాన్ని పోషించు దివ్యశక్తితో, ఆనందంతో ఆధారమై నిలుస్తుంది. అవి లేక లోకాలు మనజాలవు. మనచే ప్రకృతిగా పిలువబడేది చాలా బాహ్యానికి సంబంధించిన ఆమె కార్యనిర్వహణా పార్శ్వం. ఆమె తన శక్తులను, సంవిధానాలను క్రమబద్ధీకరించి సామరస్యంగా అమరుస్తుంది. ప్రకృతి కార్యకలాపాలను లోనుండి వత్తిడి జేస్తూ జరిపిస్తుంది. దృగ్గోచరమయ్యే దాని లేక అనుభవంలోకొచ్చిన లేదా జీవన గతిలో వుంచబడిన దాని అంతట్లోను రహస్యంగా గాని, లేదా అభివ్యక్త రూపంలో గాని వాటిమధ్య చలిస్తువుంటుంది. ఒక్కొక్కవిశ్వానికి ఒక్కొక్క వ్యవస్థ వుంటుంది. ఆ విశ్వంలోని ఒక్కొక్క ప్రపంచ వ్యవస్థ మహాశక్తి ఖేలనమే. ఆ మహాశక్తి విశ్వాతీత దివ్యమాత, విశ్వాత్మగా మూర్తత్వంగా అచట నిలిచి వుంటుంది. ప్రతిదీ ఆమె అంతర్దృష్టిలో ఉన్నదే. ఆమె సుందర హృ దయంలో శక్తిలో పొదవుకొన్నదే ఆమె ఆనందంలో సృజించబడిందే.

కాని ఆమె సృష్టికి అనేక స్తరా లున్నాయి. దైవశక్తికి అనేక మెట్లున్నాయి. మనం కూడా ఒక భాగమై వున్న యీ అభివ్యక్తికి శిఖరాగ్రాన అనంత సత్తా, చేతన, శక్తి, ఆనంద లోకాలున్నాయి. వాటికి పైన దివ్యమాత అనాచ్ఛాదిత శాశ్వతశక్తిగా నిలిచి వుంది. అచట సర్వజీవులు, అనిర్వచనీయ సంపూర్ణత యందు యెట్టి మార్పు జరుగని యేకత యందు జీవిస్తాయి, చరిస్తాయి. ఎందుచేతనంటే ఆమె వాటిని తన హస్తములందు సురక్షితంగా, శాశ్వతంగా వుంచుకొని చరిస్తూంటుంది. మనకు

సమీపంగా పరిపూర్ణ అతిమానస సృష్టి లోకాలున్నాయి. వాటి యందు ఆమె అతి మానస మహాశక్తి, దివ్యసర్వజ్ఞ, పరమేచ్ఛ, సర్వ శక్తివంతమైన దివ్యజ్ఞానం, దివ్యశక్తి. వైఫల్యమే లేని కర్మల యందు ఆమె కన్పిస్తుంది. ప్రతిచలనంలోనూ, అప్రయత్నంగా సంప్రాప్తమయ్యే పరిపూర్ణతయై ఆమె విరాజిల్లుతుంది. అచట అన్ని ఉద్యమాలు పరమ సత్య పదఘట్టనలే, అన్ని జీవులు దివ్యప్రకాశపు అంతరాత్మలు, శక్తులు, దేహాలు. అచట సర్వానుభవాలు ప్రగాఢ కేవల దివ్యానంద సాగరాలు, వరదలు, తరంగాలు. ఇక్కడ మనం నివసిస్తూన్న ఈ లోకాలు అజ్ఞాన లోకాలు, మనఃప్రాణ దేహాల లోకాలు. ఇవి చేతనలో వాటి మూలం నుంచి వేరైనాయి. ఆ మూలానికి యీ పృథ్వి ఒక విశిష్టత కలిగిన కేంద్రం. దాని పరిణామం ఒక విశిష్ట ప్రక్రియ. ఇది కూడా దాని అజ్ఞానం, సంఘర్షణ, అపరిపూర్ణత లన్నింటితో సహా వైశ్వ దివ్యమాతతో పరిపోషించ బడుతున్నది. ఇది కూడా దాని రహస్య లక్ష్యం వైపుకు, ఆ మహాశక్తిచే ఆంతరం నుండి నెట్టబడుతున్నది, మార్గంపై నడుపబడుతుంది.

మనది త్రివిధ అంటే మనః ప్రాణ దేహాల అజ్ఞాన లోకం. ఈ లోక మహాశక్తిగా దివ్యమాత ఈ అజ్ఞాన లోకానికి, ఊర్ధ్వంలో గల సత్యలోకాలకు మధ్య వున్న స్తరం లో నిలిచి వుంటుంది. ఊర్ధ్వలోక చేతనాస్తరాలు, మన అజ్ఞాన లోక చేతనాస్తరాలు, ఒక వరుసలో నిచ్చెన మెట్లలా అమరి వుంటాయి. ఆ నిచ్చెన, క్రింది మెట్టు పదార్థ జ్ఞానరహితస్థితి లోనికి దిగిపోతుంది. తిరిగి జీవనం, అంతరాత్మ మనస్సుల వికసనం ద్వారా ఆత్మ అనంతత్వం లోనికి యెగ్రబాకుతుంది. ఆమె దేనిని దర్శించి సంవేదించి తన నుండి వెలువరిస్తుందో అది యీ జగత్తులో, యీ పృథ్విపై జరిగే పరిణామంలో పరిణమించవలసిన దానినంతా నిర్దేశిస్తూంటుంది. అచట మహా దేవతలకు పైన తన సర్వ శక్తులను, వ్యక్తిత్వాలను అన్నింటినీ ఆమె తన భవిష్యత్కార్యాచరణ కోసం తన ముందుంచుకొని, వాటి ప్రతిరూపాలను, నిమ్నలోకాలలో జోక్యం చేసుకొనడానికి, వాటిని పరిపాలించడానికి, వాటితో పోరాడడానికి, విజయం సాధించడానికి వాటికి దారి చూపుతూ వాటి పరిణామగతిని నిర్దేశిస్తూ వాటి శక్తుల సమష్టి, వ్యక్తిగత మార్గాలను నియంత్రించ పంపిస్తూంటుంది. ఈ ప్రతిరూపాలు, అనేక దివ్యరూపాలు, వ్యక్తిత్వాలు. వీటినే మనుషులు బహువిధ నామాల్తో యుగాల నుండి ఆరాధించారు. అంతేగాక యీ దివ్యశక్తులు, వాటి ప్రతిరూపాల ద్వారా విభూతుల మనస్సులను, దేహాలను, ఆ మహాశక్తి సిద్ధం చేస్తుంది. ఈశ్వరుని విభూతులకు సైతం మనస్సులను,

దివ్యమాత పైనుండి సర్వాన్నీ పాలించడమే గాక నిమ్నంగా వున్న యీ త్రివిధ విశ్వం లోనికి దిగివస్తుంది. ఇక్కడున్న సమస్తమూ అజ్ఞాన కదలికలతో సహా ఆచ్ఛాదితమైన శక్తిలో గల, ఆమెయే. క్షీణశక్తి గల ద్రవ్యం ప్రకృతి దేహం, ప్రకృతి -శక్తి ఆమె సృష్టులే. అవి మనగలగడానికి కారణం అనంతునిలో గల సాధ్యతలలో కొన్నింటిని అభివ్యక్తం చేయ సర్వేశ్వరుని రహస్య అనుజ్ఞతో ప్రేరేపింప బడుటయే. మహోత్కృష్ట బలిదానానికి ఆమె అంగీకరించి ఒక ముసుగులా అంతరాత్మకు, అజ్ఞాన రూపములను అంగీకరించింది. అంధకారాన్ని దివ్యప్రకాశం లోనికి, అనృతాన్ని పరమ సత్యంగా మార్చడానికి, ఈ మృత్యువును దివ్యజీవనం లోనికి మలచడానికి, ఈ ప్రపంచ బాధవ్యధల దుఃఖాలను తన అత్యున్నత అనంతుని ప్రహర్షంలో అంతమొందించడానికి ఆమె వ్యష్టిగా కూడా వీటి లోనికి దిగివచ్చింది. ఆమె బిడ్డల యందు ఆమెకు గల ఉన్నత ప్రేమచే యీ అజ్ఞానం ముసుగును ధరించ సమ్మతించింది. పరమ అజ్ఞానాంధకారాల శక్తుల దాడులను, దుర్భర ప్రభావాలను సహించడానికామె తనను తాను ఘనీభవింప జేసుకొన్నది. మరణ సదృశమైన యిరుకైన దారి గుండా పయనించి జన్మించ సహించింది. సృష్టి తీవ్ర వేదనలు, సంతాపాలను, వ్యధలను తనపై తానే మోపుకొన్నది. ఆ విధంగా చేస్తేనే సృష్టిని, దివ్య ప్రకాశం లోనికి, దివ్య ప్రహర్షం లోనికి, పరమ సత్యం లోనికి, శాశ్వతంగా సాగిపోయే దివ్యజీవనం లోనికి ఉద్ధరించ వచ్చునని ఆమెకన్పించింది. ఇది మహోన్నత తాగ్యం. కొన్ని సమయాల్లో దీన్నే పురుషుని త్యాగ మన్నారు. కాని లోతుగా తరచి చూస్తే ఇది ప్రకృతి పూర్ణాహుతి, దివ్యమాత మహోత్కృష్ట బలిదానం.

CWSA 32:17 — శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: కె. వి. రావు (9849929254)

దేహాలను రూపాలను కల్పిస్తుంది. భౌతికచేతనలో అభివ్యక్తం కాగలందులకు మానవ చేతన మారువేషంలో ఆమె శక్తి, లక్షణం, సన్నిధి, పృధ్వి ఖేలనాల దృశ్యాలన్నీ ఒక నాటకంలో లాగా, విశ్వదేవతలను తన సహాయకులుగా చేసుకొని తానే ప్రచ్ఛన్న నటునిగా ఆమె చేత నటించబడినవే.

CWSA 32:14-17 — శ్రీఅరవిందులు

దివ్యమాత నాలుగు మహా శక్తులు

ఈ విశ్వాన్ని నడిపేటందుకు, భౌతిక జగత్తుతో కార్యకలాపాలు సాగించేటందుకు అమ్మ నాలుగు ప్రధాన అంశలు, ప్రస్ఫుటమైన శక్తులు, వ్యక్తిత్వాలు వెలువడినాయి అందు మొదటిది ప్రశాంత, విశాలతర, సర్వ సమన్వయ విజ్ఞానం, నిశ్చల కోమలత్వం, అనంత కరుణ, సార్వభౌమ్య, అనుపమాన వైభవం, సర్వాతీత పరిపాలనా సామర్థ్యం కలది. రెండవది ఉత్కృష్ట శక్తి, అప్రతిహత ఆవేగం, పోరాట పటిమ, ప్రబల సంకల్పం, పట్టరాని వేగం, ప్రపంచాలను వణికింప జేసే శక్తి కలది. మూడవది విశుద్ధత, మాధుర్యం,

అదితి - దివ్యచైతన్యం
బొటానికల్ పేరుఛ నెలమ్‌బొ నుసిఫెరా 'అల్‌బ'

ఆశ్చర్యం కలగలిసిన మార్మిక సౌందర్యం, సామరస్యత, సునిశిత సరళి, సంక్లిష్ట సూక్ష్మ విస్తారత సమ్మోహక ఆకర్షణ, మనోహర చలనశీలత కలది. నాలుగవది, ప్రత్యక్ష, ప్రగాఢ, ఆంతరిక జ్ఞానము శ్రద్ధా సహిత, లోపరహిత కార్యశీలత, అన్ని విషయముల యందు స్థిరమైన నిస్సందేహపూర్వకమైన పరిపూర్ణత కలిగి ఉంటుంది.

జ్ఞానము, శక్తి, సామరస్యత, పరిపూర్ణత వీటి బహువిధ గుణములు, ఈ గుణములను తమతో బాటు భూమి మీదకు తీసుకొని వస్తూ, వారి విభూతులుగా ఏతెంచిన మానవ రూపాల ద్వారా ప్రకటిస్తూ, అమ్మ ప్రత్యక్ష, సజీవ ప్రభావమునకు గురియగుట ద్వారా వారి భౌతిక ప్రకృతి దైవీతత్వమునకు తెరుచుకొని ఎదగ గలిగిన సామర్థ్యానికి తగినట్టు వారియందు నిక్షేపించెదరు. ఈ నలుగురికి మన మిచ్చిన గొప్ప నామములు — మహేశ్వరి, మహాకాళి, మహాలక్ష్మి, మహాసరస్వతి,

సర్వాధినేతయైన మహేశ్వరి ఆలోచించే మనస్సుకు సంకల్పానికి పైనున్న విశాల వ్యోమమునందు నివసిస్తూ వానిని పవిత్రీకరిస్తూ, విజ్ఞానముగా వృద్ధి చెందిస్తూ వానికి పైనున్న స్తరాల నుండి వెలువడే కాంతి ప్రవాహాలతో నింపుతుంది. ఆమె మనసు అతిమానస అనంతాలకు, విశ్వవిశాలతలకు, పరమోన్నత కాంతి శోభలకు, అద్భుత విజ్ఞాన భాండాగారాలకు, అవధులు లేని శ్రీమాత శక్తుల ఖేలనానికి తీసుకొనిపోగల మహామయి, జ్ఞానమయి. సదా నిశ్చలంగా, అద్భుతంగా, విశాలంగా, ప్రశాంతంగా ఉండడం ఆమె లక్షణం. సమస్త విజ్ఞానము ఆమె యందుండుట వల న ఆమెను మరేదీ కదపజాలదు. తెలుసుకొన జూచినదేదీ ఆమెకు తెలియక మానదు. అన్ని వస్తువులను, జీవులను, వాని స్వభావాలను, కదలికలను, ప్రాపంచిక నియమాలను, కాల గమనాలను, వాటి భూత భవిష్యత్ వర్తమానాలను ఆమె గ్రహించి ఉంటుంది.

దేనినైనా స్పృశించగల సామర్థ్యం, అధీనం చేసుకోగల శక్తి ఆమె కుంది. ఊ హింపజాలని ఆమె విశాల అసమాన విజ్ఞాన అతీత నిశ్చల శక్తి ముందు మరెవ్వరూ కడవరకూ మనజాలరు. సమత్వము, సహనము, మరల్చలేని ఇచ్ఛ సాయంతో ఆ మె మనుష్య లందరితో వారి వారి ప్రకృతిని బట్టి, వస్తు విషయాల పట్ల వాని శక్తి సత్వతలను బట్టి ప్రవర్తించును. ఆమెకు పక్షపాతము లేదు. అయిననూ పరమాత్మ ఆదేశానుసారం కొందరిని ఉన్నతికి, కొందరిని అధోగతికి, ఆమె నుండి దూరముగా గల అంధకారము లోనికి నెట్టివేయును. విజ్ఞానులకు ఆమె మరింత మహత్వపూర్ణ విజ్ఞానము నిచ్చును, ముందుచూపు కలవారిని ఆమె సూచలన ననుసరింప జేయును.

దుష్టుల మీద వారి దుష్టత్వపు పర్యవసానముల నాపాదించును. అజ్ఞానులను, మూఢులను వారి హ్రస్వ దృష్టి ననుసరించి నడిపించును. ఒక్కొక్క వ్యక్తిని ఆమెవారి ఆవశ్యకతను బట్టి, ఆకాంక్షను బట్టి, వారు కోరుకొనే ప్రతిఫలాన్ని బట్టి, అందుకు కావలసిన తపనను కల్పిస్తూ లేక వారు కోరుకున్న స్వేచ్ఛ ననుసరించి అవిద్యా విధానాల యందు వికసించేటందుకు, లేక నశించేటందుకు కావలసిన విధంగా వారిలోని

వేరు వేరు అంశాలను తీర్చిదిద్దును.

ఆమె దేని చేతనూ కట్టుబడి లేదు కనుక, ఈ సృష్టిలో దేనియందు ఆమెకు ఆకర్షణ లేదు కనుక ఇది సాధ్యపడుతుంది. అయిననూ విశ్వజనని హృదయం ఆమెలో అందరినీ మించి వ్యక్తమయ్యి ఉంది. ఆమె దయ అపారం, అనంతం ఆమె కళ్ళకు అందరూ ఆమె బిడ్డలే, పరమాత్ముని అంశలే — అఖరుకు అసురులు, రాక్షసులు, పిశాచాలు, తిరగబడి వ్యతిరేకులుగా మారినవారు కూడా. ఆమె కాదనేది వాయిదా వేయుటకు మాత్రమే, ఆమె విధించే శిక్ష కూడా ఒక వరమే. కాని ఆమె ప్రదర్శించే దయ ఆమె విజ్ఞానాన్ని, ఆమె చేయవలసిన కార్యాన్ని ప్రక్కదోవ పట్టించేదిగా ఉండదు. వస్తువుల్లో ఉండే సత్యతకే ఆమె అత్యధిక ప్రాధాన్యత నిస్తుంది. జ్ఞానమే, ఆమె శక్తికి కేంద్రము. మానవ ఆత్మను, ప్రకృతిని దివ్యసత్యమునకు అనుగుణముగా నిర్మించడమే ఆమె దీక్షాకార్యము.

CWSA 32:18-19

మహాకాళి

మహాకాళి స్వభావం వేరు. విశాలతరం కాకున్నా ఉచ్ఛతరం, జ్ఞానం కాకున్నా శక్తి, ప్రబలత ఆమె ప్రత్యేక లక్షణాలు. ఒక మహత్తర తీవ్రత, లక్ష్యాన్ని సాధించేందుకు మహోత్సాహంతో కూడిన శక్తి, ప్రతి అడ్డంకిని, హద్దుని తుత్తునియలు చేయగల దివ్య ప్రచండత ఆమెలో ఉన్నాయి. ఆమెలోని దివ్యత్వమంతా మహామారుత వేగంతో జరిగే కర్మల శోభగా బహిర్గత మవుతుంది. వేగం, మరుక్షణంలో ప్రభావం చూపగల చర్య, తేజోవంతమైన ప్రత్యక్ష ఉత్పాతం, సర్వ శక్తులను ఏకం చేస్తూ జరిపే ఎదురుదాడి కోసమే ఆమె ఉన్నది. అసురునికి ఆమె ముఖకవళికలు భరింపరానివి, దైవాన్ని అసహ్యించుకొనేవారలకు ఆమె స్మరణ ప్రమాదాన్ని, నిర్దయను గుర్తుకు తెస్తుంది. యుద్ధాని కెన్నడూ వెనుకాడని సర్వలోక యోద్ధ ఆమె.

లోపాలు సహించని దగుట వలన, మానవుని లోని మార్పుకు ఇష్టపడనిదానితో ఆమె కఠినముగా వ్యవహరిస్తుంది. మొండి అజ్ఞానాన్ని, అంధకారాన్ని, ఆమె తీవ్రంగా పరిగణిస్తుంది. మోసం, కాపట్యం, దుష్టత్వం పట్ల ఆమె కోపం సత్వరం, భయంకరం, దుష్టసంకల్పాలు ఆమె దండనతో ఒక్కసారిగా సమసిపోతాయి. దైవకార్యం పట్ల

ఉదాసీనత అశ్రద్ధ, అలసత్వం ఆమె సహించలేదు. కాలాతీతమైనా పట్టక, మొద్దు నిద్రపోయేవాణ్ణి, పనితనం లేనివాణ్ణి ఒక్క దెబ్బతో, ఒకింత నొప్పి కలిగినా, మెలకువ తెప్పిస్తుంది.

వేగంగా, సూటిగా, స్పష్టంగా ఉండే స్పందనలు, వెనుదీయరాని, ఖచ్చితమైన కదలికలు, జ్వాలలా ఎగిసిపడే ఆకాంక్ష మహాకాళి కదలికలను సూచిస్తాయి. ఆమె అస్తిత్వం దేనికీ లొంగదు. గరుడయానం వలె ఆమె ఇచ్ఛ, దృష్టి, ఉన్నతమైనవి,

సుదూరమైనవి. ఆమె నడక వేగంగా ఊర్ధ్వం వైపు సాగుతుంది. సంహరించడానికైనా, సహకరంచడానికైనా ఆమె చేతులు ఎప్పుడూ విశాలంగా చాచి ఉంటాయి. ఆమె కూడా విశ్వజననియే కనుక ఆమె ప్రేమ కూడా క్రోధం లాగానే తీవ్రంగా ఉంటుంది. ఆమె లోతైన, ప్రగాఢమైన దయ కలది.

ఆమె శక్తిని పనిచేయ నీయుటకు సహకరిస్తే, ముందుకు కదలకుండా బంధించే అడ్డంకులు, సాధకులను, బాధించే వైరి వర్గాలు ఒక్క క్షణంలో ఉనికి కూడా లేదన్నట్లు ఛిద్రమవుతాయి. ఒక ప్రక్క ఆమె కోపం దుష్టులకు భయంకరమైనదైతే, ఆమె తాకిడి తీవ్రత బలహీనులకు, భయస్తులకు బాధ కలిగిస్తే మహిమాన్వితులు, ధీరులు, ఉత్తములచే ఆమె పూజ లందుకొంటుంది. వారిలో నున్న తిరగబడే స్వభావాన్ని ఆమె తాకిడి పటుత్వంగాను, సత్యానుగుణ్యంగాను మారుస్తుంది. వారిలోని వక్ర, వికృతత్వాలను ఆమె సమ్మెటపోటులు సరిచేస్తూ చెడును, పనికిరానివాటిని బయటకు నెట్టుతాయని వారి అనుభవం.

ఆమె తోడు లేకపోతే ఒక్క రోజులో జరిగేది శతాబ్దాలు పట్టి ఉండవచ్చు. ఆమె లేకుంటే ఆనందం అట్టహాసంగానున్నా పేలవంగా నుంటుంది. సున్నితంగా, మధురంగా, అందంగా నున్నా వెచ్చని ఉత్సాహపు తీవ్రతలను కోల్పోతుంది. జ్ఞానానికి ఆమె అజేయ దారుఢ్యాన్ని ఇస్తుంది; అందానికి, సామరస్యతకు ఔన్నత్యాన్ని, సర్వాధిగమనతను ఇస్తుంది; పరిపూర్ణత కోసం నెమ్మదిగా సాగే కఠిన శ్రమకు శక్తిని బహళీకరిస్తూ, కాలం పట్టే విధానాలకు సులువైన దారులను సృష్టిస్తుంది. అత్యున్నత ఆనందాలకు అధికాధిక ఉన్నతులకు, మహా ఉదాత్త లక్ష్యాలకు, విశాలతర క్షేత్రాలకు ఏ మాత్రం తక్కువైనా ఆమె తృప్తి పడదు. అందువల్ల దైవం విజయం ఆమె వలనే సాధ్యం. ఎప్పుడో జరగబోవు గొప్ప సాఫల్యాలు ఇప్పుడే పొందడమనేది జ్వలనంతో, తీవ్రతతో, వేగంతో కూడిన ఆమె దయతోనే సాధ్యం.

CWSA 32:19-20

మహాలక్ష్మి

జగన్మాత ప్రభావాలు విజ్ఞానం, శక్తి మాత్రమే కాదు. ఆమె స్వభావానికి సంబంధించిన సూక్ష్మ రహస్యం ఒకటుంది. అది లేనిది విజ్ఞానం, శక్తి అసంపూర్ణం. అది లేనిదే పరిపూర్ణత అపరిపూర్ణం. వీటి పైనుండి శాశ్వత సౌందర్యం అద్భుతాలను ఆవిష్కరిస్తూ, దివ్య సామరస్యత యొక్క నిగూఢ రహస్యాన్ని కలిగి ఉంటూ, పట్టరాని విశ్వశోభ,

ఆకర్షణల ఇంద్రజాలంతో తప్పించుకోలేని విధంగా వస్తువులను, శక్తులను, జీవులను దగ్గరకు చేర్చి పట్టి ఉంచుతూ అవి కలిసి మెలిసి ఉండడం ద్వారా అంతర్గతంగా నున్న ఆనందం తెర వెనుకనుండి తన రూపాలను, గమనాలను ప్రదర్శించేలా చేస్తుంది. ఇది మహాలక్ష్మి లక్షణం. భూతల జీవుల హృదయాలను ఇంతగా రంజింప జేసే దివ్యశక్తి పార్శ్వం మరొకటి లేదు.

మహేశ్వరి భూత స్వభావ పరిమితులను సమీపించేటందుకు, ధరించేటందుకు మరీ ప్రశాంతంగా, గంభీరంగా, నిరాదరణీయంగా అనిపించవచ్చు. మహాకాళి దాని దౌర్బల్యాలకు మరీ వేగంగా, దుర్భరంగా అనిపించవచ్చు. కాని అందరూ ఆనందంతో, కోరికతో మహాలక్ష్మి వైపు చేరుకొన చూస్తారు. ఆమె మత్తెక్కించే దైవమాధుర్యాన్ని ప్రదర్శిస్తుంది. ఆమెకు చేరువవ్వడం ఒక గొప్ప ఆనందం, ఆమెను హృదయంలో ధరించడమంటే మన ఉనికినే ముగ్ధంగా, అద్భుతంగా మలచడం, దయ, సౌందర్యం లాలిత్యం ఆమె నుండి సూర్యుని కిరణాలవలె వెలువడతాయి. ఆమె మహిమాన్వితమైన చూపు ఎక్కడ నిలిపినా, ఆమె ప్రేమాన్వితమైన మందహాసం ఎక్కడ కురిపించినా, ఆత్మ, అవధుల్లేని ఆనందాల లోతుల్లోకి పట్టుబడి, మునిగి, చిక్కుకుపోతుంది. ఆమె చేతి స్పర్శ, అయస్కాంతంలా ఆకర్షిస్తుంది. ఆ అదృశ్య మృదు ప్రభావం మనస్సు, ప్రాణ, శరీరాలను పవిత్రీకరిస్తుంది. ఆమె పాదం మోపిన చోట ముగ్ధమనోహరమైన ఆనందం మహిమాన్విత ఝరులుగా, సెలయేళ్ళుగా ప్రవహిస్తుంది.

అయిననూ ఈ సమ్మోహనాశక్తి అభీష్టాలను నెరవేర్చడం ఆమె సామీప్యాన్ని పొందడం అంత సులభం కాదు. మనస్సు, ఆత్మల సామరస్యం, సౌందర్యం — బాహ్య కదలికలు, చేతల ప్రతిదాని యొక్క సామరస్యం, సౌందర్యం — ఇది మహాలక్ష్మి అభీష్టం. ఎక్కడ నిగూఢ వైశ్వానంద స్పందనల పట్ల మక్కువ ఉన్నదో, భగవంతుని వైపు ఆనందంతో తరలివచ్చే జీవసమూహాల సమన్వయం, ఐకమత్యం ఉన్నాయో అటువంటి వాతావరణంలో ఆమె నివసించుటకు ఇష్టపడుతుంది. కాని అసహ్యకరమైన, నీచమైన, పతనమైనవన్నీ, అసంపూర్ణమైన, అనైతికమై, మలినమైనవన్నీ, క్రూరమైన, అనాగరికమైనవన్నీ ఆమె రాకను అడ్డుకుంటాయి.

ఎక్కడైతే ప్రేమ, సౌందర్యం ఉండవో లేక పుట్టనేరవో ఆమె అక్కడ ప్రవేశించదు. ఎక్కడైతే అవి నీచమైనవాటితో కలగలసి, వికృతమౌతాయో, ఆమె అక్కడ నుంచి

నిష్కృతిమిస్తూ ఆమె సంపదలను ఇవ్వజాలదు. మనుష్యుల హృదయాలలో స్వార్థం, ద్వేషం, అసూయ, చెడ్డతనం, జుగుప్స, విరోధం చుట్టుముట్టినప్పుడు, ఆ పవిత్రమైన పాత్రలో కుతంత్రం, దురాశ, కృతఘ్నత కలగలసిపోయినపుడు, కోరికల్లో మొరటు దనం, ఆకాంక్షలో అపరిపక్వత భక్తిని అపవిత్రీకరించినపుడు, అటువంటి హృదయాలలో ఈ మహిమాన్విత, సుందర దివ్యత్వం నిలువజాలదు. ఒక దివ్య అప్రసన్నత ఆమెలో నెలకొని అక్కడి నుండి వైదొలగుతుంది. ఎందువల్లనంటే ఒత్తిడి చేయడం, పోరాడడం ఆమె లక్షణం కాదు. ఒక్కొక్కసారి ఈ బాధాకర, విషపూరిత క్షుద్ర శక్తులు బయటకు నెట్టివేయబడి కనుమరుగయ్యేంత వరకు తనను తెరచాటుకావించుకొని వేచిచూస్తూ ఆ తరువాతనే తన ఆహ్లాదకర ప్రభావాన్ని నూతనంగా ప్రభవింప జేస్తుంది.

వైరాగ్యపు పేలవత్వం, పురుషత్వం ఆమెను మెప్పించజాలవు.హృదయం లోని లోతైన భావాలను వెలువరచలేకపోవం, ఆత్మ ప్రాణాలలోని సౌందర్యాన్ని మొండిగా అణచివేయడం ఏమాత్రమూ ఆమె సహించజాలదు. ప్రేమ, సౌంద ర్యాలతోనే భగవంతుని మనుషులతో అనుసంధానం కావిస్తుంది కనుక అవి లేనిదే ఆమె నివసించదు. ఆమె సర్వోత్తమ సృష్టితో జీవనం ఒక స్వర్గలోక కౌశలంగాను, సర్వ అస్తిత్వము దివ్యరస కావ్యంలా మారుతుంది. ఈ భూమిలోని సిరులన్నీ ఒక్కచోటికి చేర్చబడి పొందుపరచబడి ఒక ఉన్నత కార్యం కోసం వినియోగించ బడతాయి. అత్యంత సరళంగా, సామాన్యంగా ఉండే వస్తువులు సైతం ఆమె ఏకత్వస్ఫూర్తితో, ఆమె చైతన్యపు ఉచ్ఛ్వాసతో అద్భుతంగా తయారవుతాయి.

ఆమెను హృదయంలో నిలుపుకొనినంతనే విజ్ఞానాన్ని అద్భుత శిఖరాలకు చేరుస్తూ దానికి జ్ఞానానికి పైన ఉండే పారవశ్యపు నిగూఢ రహస్యాలను విశదీకరిస్తుంది. భక్తిని భగవంతుని మధురాకర్షణతో స్వాగతిస్తుంది. బలానికి, శక్తికి, వాటి చేతలలోనున్న సామరస్యపూర్వక మహత్వానికి లయలను నేర్పుతూ, వాటిని నిర్దేశిస్తుంది. వాటిలోని పరిపూర్ణతకు కలకాలం నిలువగలిగే శోభను ప్రసాదిస్తుంది.

CWSA 32:21-22

మహాసరస్వతి

మహాసరస్వతి దివ్యమాత కర్మల నొనర్చే శక్తి, పరిపూర్ణత, క్రమబద్ధతలను కలిగి ఉండే అంశ, నలుగురి యందు ఆఖరుదైనా కార్యాచరణలో అత్యంత నైపుణ్యం కలిగినదై భౌతిక ప్రకృతికి అతి చేరువగా నుండును. విశ్వశక్తుల మహత్తర కదలికలను మహేశ్వరి నిర్వహిస్తుంది, మహాకాళి వాటికి కావలసిన శక్తిని ప్రేరణను ప్రసాదిస్తుంది, మహాలక్ష్మి వాని లయలను, గమనాన్ని ఆవిష్కరిస్తుంది. కానీ మహాసరస్వతి వాని నిర్వహణా విధానాన్ని, ఆచరణను, పరస్పర సంబంధాన్ని, ఆశక్తుల సంయోజనాన్ని,

ఫలితాల్లో ప్రయోజకతల్లో లెక్క తప్పనటువంటి నిశ్చయతను నిర్దేశిస్తుంది.

వస్తు విజ్ఞానం కళలు, సాంకేతికత మహాసరస్వతి పరిధిలోనివి. ఆమె ఎంచుకున్న వారిని ఆమె ప్రకృతిలోనికి స్వీకరించి వారికి సూక్ష్మ పరిజ్ఞానాన్ని, సునిశిత దీక్షను, కర్మయోగి కర్మయోగి కలిగి ఉండే స్ఫురిత మనస్సును, హస్త లాఘవాన్ని, నిశిత దృష్టిని ప్రసాదిస్తుంది. లోకాల శ్రేణి విభజనలో ఈ శక్తి ధృఢమైనఅలుపెరగని శ్రద్ధా పూర్వకమైన, సమర్థవంతమైన నిర్మాణశీలత, యోజనాశక్తి, పరిపాలనాశక్తి సాంకేతికత, కళాత్మకత కలిగినది.

ఆమె రూపాంతరీకరణను, ప్రకృతి పునర్వ్యవస్థీకరణను చేపట్టినపుడు, ఆమె కార్యం కష్టసాధ్యంగా సునిశితంగా మన వ్యాకులతకు ఒకింతమందంగా, అనంతంగా సాగినట్టు అనిపిస్తుంది. కానీ అది స్థిరంగా, సమగ్రంగా, దోషరహితంగా సాగుతుంది. కర్మలలో ఆమె ఇచ్ఛ కర్తవ్య నిష్ఠతో, నిరవధికతతో, విరామమెరుగనిదై ఉంటుంది. మన పక్షం వహించి ప్రతి చిన్న వివరాన్ని పరిశీలిస్తూ, స్పృశిస్తూ, ప్రతి చిన్న లోపాన్ని అంతరాన్ని, వక్రతనూ, అపరిపూర్ణతనూ గుర్తించి, ఇంతవరకు జరిగినది, ఇక ముందు చేయవలసి ఉన్నది సుస్పష్టంగా పరికించి, నిశ్చితపరుస్తుంది. ఆమె దృష్టిలో అల్పమైనది, నిరర్థకమైనది అంటూ ఏదీ లేదు. ఎంత పట్టజాలనిదైనా, దాగొని ఉన్నా, నిద్రాణంగా ఉన్నా ఆమెనుండి తప్పించుకోలేదు.

మార్చుతూ, పునర్మార్చుతూ ఒక్కొక్క అంశానికీ దాని సత్యానుగుణ్యమైన రూపాన్నిచ్చేంత వరకూ సమిష్టిలో తన నిర్దేశిత స్థానాన్ని పొంది, తన విధి పూర్వక వస్తు వ్యవస్థీకరణ, పునర్వ్యవస్థీకరణల్లో, ఆమె చూపు అన్ని ఆవశ్యకతలను వాటిని పొందేటందుకునూ ఒకేసారి పనిచేస్తుంది. ఆమె అంతః స్ఫూర్తి ఏది ఎంచుకోవాలో, దేనిని తిరస్కరించాలో తెలుసుకొని, సాఫల్యంతో సరియైన పరికరాన్ని, సరియైన సమయాన్ని, సరియైన పరిస్థితులను, సరియైన పద్ధతిని గుర్తిస్తుంది.

బాధ్యతారాహిత్యం, నిర్లక్ష్యం, అలసత్వం ఆమెకు అసహ్యం. సోమరిపని, హడావుడి పని, కలగలుపు పని, గందరగోళం, ఇంచుమించు సరిపెట్టడం, ఒకటనుకొని మరొకటి చేయడం, ఒకదానిని మరొకదానికి వాడడం, వస్తువులను, ఉపకరణాలను దుర్వినియోగపరచడం, పనిని వదిలివేయడం లేక సగం మాత్రమే చేయడం, ఇవన్నీ ఆమె ప్రకృతికి విరుద్ధమైనవి. సహించరానివి. ఆమె పని పూర్తిచేసినతరువాత, ఏ ఒక్కటీ మరచిపోయిగాని, తప్పుగాగాని, విడిచి పెట్టబడిగాని, పాడుచేయబడిగాని

మిగలదు. అంతా ఖచ్చితంగా, సవ్యంగా, పరిపూర్ణంగా, ప్రసంసనీయంగా ఉంటుంది. పరిపూర్ణమైన పరిపూర్ణతమాత్రమే ఆమెను ఒప్పించగలదు. సృష్టి కార్య పూర్ణత్వానికి అనంతమైన శ్రమ కావలసివస్తే, అందుకు ఆమె సిద్ధం. మనిషితోను, అతని వేలాది అసంపూర్ణతలతోనే అనాదిగా బాధింపబడుతున్న దివ్యమాత శక్తులన్నింటిలోను మొదటిది ఆమె.

దయతో, చిరునవ్వుతో, చేరువతో సాయం చేస్తూ, చిన్నవాటికే వెనుదీయక, అసంతృప్తి చెందక, ఎన్నిసార్లు ఓటమిపాలైనా పట్టువిడువక ఉంటూ, మనం చిత్తంలో ఏకోన్ముఖులమై, స్పష్టంగా నిష్కపటంగా ఉన్నంతవరకూ చిత్తంలో ఆమె చేయి మన ప్రతి అడుగులోను పట్టి ఉంచుతుంది. రెండు ధోరణుల మనస్సును ఆమె సహించజాలదు. ఆమె ప్రదర్శించే వ్యంగ్యత్వం నాటకాన్ని, అనుకరణను, ఆత్మవంచ నను, భేషజాన్ని నిర్దయతో బయట పెడుతుంది. మన అవసరాలకు తల్లిగా, కష్టాలలో స్నేహితురాలిగా, అలుపెరుగని ప్రశాంత ఉపదేశకురాలిగా, మార్గదర్శకురాలిగా, తన వెచ్చని చిరునవ్వుతో మేఘాలుగా అలుముకున్న దుఃఖాన్ని అసహనాన్ని, నిరాశను పారద్రోలుతూ, నిరంతరసాయాన్ని తరచి తరచి గుర్తుకుతెస్తూ, శాశ్వత సూర్యకాంతివైపు దారి చూపిస్తూ, ఊర్ధ్వప్రకృతి సమగ్రతవైపు నడిపించే ప్రగాఢ, నిరంతర, ప్రేరణను దృఢంగా ప్రశాంతంగా, స్థిరంగా అందిస్తుంది. అన్ని ఇతరశక్తులు తమ కార్యం పూర్తి అయ్యేటందుకు ఆమె మీద ఆధారపడతాయి. ఆమె భౌతికంగా పునాదులను దృఢపరుస్తూ, కార్యరంగ వివరాలను విచారించి, సౌధం రక్షకకవచాన్ని కూర్చి, నిర్మిస్తుంది.

CWSA 32:22-23

దివ్యమాత మహిమాన్విత అంశలు మరెన్నో ఉన్నా వాటిని అనుష్ఠించడం మ రింత కష్టతరం.అంతేకాక, అవి భూమిచైతన్యపరిణామంలో ప్రస్ఫుటంగా ప్రదర్శితం కాలేదు. వాటియందు అతిమానస అవతరణకు కీలకమైన వ్యక్తీకరణలు కూడా ఉన్నా యి. అన్నింటి కంటె ముఖ్యమైనది పరమాత్మ దివ్యప్రేమ నుండి వెలువడుతూ అత్యున్నత శిఖరాల అతిమానసతత్వాన్ని అత్యంత లోతైన పదార్థపు లోయలను సమానం చేస్తూ, అత్యద్భుత దివ్యోత్తమ జీవనానికి ఆధారభూతమై, ఇప్పటి విశ్వశక్తులు కదలికలను కూడా తన నిగూఢ విధానాలద్వారా పట్టి ఉంచే ఆ దివ్యమాత రహస్య, శక్తిమయ పారవశ్యము, ఆనందము కలిగి ఉండే అంశ. కానీ ముడుచుకుపోయి,

అహంకారంతో, అంధకారంలో నున్న మానవ స్వభావం ఈ గొప్ప వ్యక్తీకరణలను పొందజాలదు, వాటి మహత్తర కార్య నిర్వహణను సమర్థించజాలదు.

ఈ నాలుగు శక్తులు వాటి సామరస్యతను, గమన స్వాతంత్ర్యాన్ని రూపాంత రీకరణ చెందిన మనః ప్రాణ శరీరాల్లో ప్రతిష్టిస్తేనే మరింత అరుదైన ఇతరశక్తులు భూమి గమనంలో ప్రకటితమయ్యి అతిమానస విధిగతులు సాధ్యపడతాయి. మరి ఆమె వ్యక్తిత్వాలన్నీ ఒక్కటయ్యి ఆమెలో చేరి అక్కడి నుండే వాటి విడివిడి కార్యక్రమా లను ఒక సమరస ఏకత్వంతో నిర్వహించి వాటికవిగా అతిమానస మహాశక్తిగా ఆవి ష్కారమవుతూ అనంత వ్యోమం నుండి తన కాంతిమయ సర్వోత్కృష్టతలను క్రిందకు తీసుకురాగలదు. అతిమానస సత్య చేతన, సత్యశక్తుల మౌళిక ప్రకారాలు అన్నీ ఒక్కటిగా చేర్చి కూర్చబడి జీవన వీణ అనంతంలోని లయలకు తగినట్టు పలి కే కొలదీ మానవ స్వభావం క్రియాశీలక దివ్య స్వభావంగా మారగలదు.

CWSA 32:23-24

నీవు రూపాంతరీకరణను, కోరుకుంటే వితండవాదం చేయకుండా, ఎదురు తిరగకుండా శ్రీమాతకు ఆమె శక్తులకు సమర్పించుకొని ఆమె కార్యాన్ని నిరాటంకం గా నీలో జరుపుకొనే అవకాశం కల్పించు. నీవు కలిగి ఉండవలసిన మూడు లక్షణాలు - ఎరుక, నమనీయత, నిరపేక్షాపూర్వక సమర్పణ, మనస్సు, ఆత్మలయందు, హృదయం, ప్రాణముల యందు, ఆఖరకు శరీర కణములయందుకూడా శ్రీమాత ఆమె శక్తుల వాటి ప్రభావం ఎరుకను నీవు కలిగియుండాలి. ఆమె నీ అజ్ఞానంలోను, నిద్రాణంగా నున్న భాగాలనూ, ఆదమరచిన క్షణాల్లోనూ కూడా పనిచేస్తూ ఉండి ఉన్నా, నీవు ఎరుకతో, సజీవ సంపర్కంతో ఉన్న దానితో అది సమానం కాదు.

ఆమె స్పర్శకు నీ స్వభావమంతయూ నమనీయంగా ఉండాలి. తనకు తాను సరిపెట్టుకొంటూ తనలోని మార్పును, విజ్ఞతను ప్రశ్నిస్తూ, అనుమానిస్తూ, వ్యతిరేకించే మూర్ఖమనస్సులా ఉండరాదు; అడ్డుపడుతూ, నిస్సహాయతలోనూ, జడత్వంలోనూ కూరుకుపోయి తన అల్పత్వం అజ్ఞానంతోనే మురిసిపోతూ తన ఆత్మ ప్రేరణలేని అలవాట్లను మొద్దు బద్ధకాన్ని, సోమరినిద్రను తట్టి లేపే ప్రతి స్పర్శకు గగ్గోలుపెట్టే మనిషిలోని భౌతికంలా ఉండరాదు.

నీ అస్తిత్వం ఆంతరంలోనూ బాహ్యంలోనూ ఒనర్చిన నిరపేక్షాపూర్వక సమర్పణ ఈ నమనీయతను నీ ప్రకృతిలోని అన్ని బాగాలకూ తీసుకువస్తుంది. పైనుండి

క్రిందకు ప్రవహించే విజ్ఞానం, కాంతి, శక్తి, సామరస్యత, సౌందర్యం, పరిపూర్ణతలకు నిరంతరం తెరచుకొని ఉండటం ద్వారా నీలో అంతటా చైతన్యం మేల్కొంటుంది. చివరకు శరీరం కూడా మేల్కొని అప్పటి వరకూ నిద్రాణంగానున్న అతిమానస అతీత చైతన్యశక్తిచే దాని సర్వ విభూతులచే పైనుండి క్రిందనుంచి, అన్ని దిక్కుల నుంచి చుట్టుముట్టబడి పరమోన్నత ప్రేమానందాలకు పులకించిపోతుంది.

కాని జాగరూకతతో ఉంటూ తన సంకుచిత విశ్లేషణలకు, తప్పుడు అభిప్రాయాలకు లోతే తెలియని పొగరుబోతు అజ్ఞానానికి, అల్పమైన అతి తెలివికి తన స్థాయీ సామర్థ్యాలకు మించిన విషయాలను సైతం గురిచేయడానికి ఇష్టపడే పరిమిత వ్యావహారిక మనస్సుతో దివ్యమాతను అర్థం చేసుకోవాడానికి, అభిప్రాయ పడడానికి ప్రయత్నించకు. చాలీచాలని వెలుగుతో నుండే అంధకారంలో పనిచేసే మానవ మనస్సు, పలు దిశలు స్వేచ్ఛగా పరుగిడే దివ్యశక్తి కదలికలను అనుసరించ లేదు. ఆమె ఒరవడి, ప్రవర్తనల వేగాన్ని, సంక్లిష్టతలు తన తడబడే విజ్ఞతను మించిపోతాయి; ఆమె చలన స్థాయి తన స్థాయికి మించినది.

క్షణాల్లో అనేకానేక రూపాల్లోనికి మారిపోవడం చూసి కళ్ళు చెదిరిపోగా, గమనాలను క్రమబద్ధీకరించడం, మరోవైపు వేరు చేయడం, వేగాన్ని పెంచడం తగ్గించడం, ఒక్కొక్క సమస్యను ఒక్కొక్కవిధంగా పరిష్కరిస్తూఅనేక విధాలుగా ప్రవర్తించడం, మొదలుపెట్టిన దాన్ని విడిచిపెట్టి మరొక పనిలోకి వెళ్తూ చివరకు అన్నింటినీ సమన్వయపరచడం, ఈ విధంగా ఆద్యశక్తి పరిశ్రమల ద్వారా అజ్ఞానపు చిక్కుల నుండి ఊర్ధ్వ కాంతివైపుకు దూసుకుపోవడం మానవ మనస్సు గుర్తించడం కష్టసాధ్యం. అందువల్ల నీ అంతరాత్మను ఆమెకు తెరిచి నీ అంతరాత్మిక ప్రకృతిలో ఆమెను అనుభూతి చెందుతూ, అంతరాత్మిక దర్శనంలో ఆమెను చూస్తూ, ఆనందించడమే సత్యానికి ప్రత్యక్షసమాధానంగా పరిణమిస్తుంది. అప్పుడు శ్రీమాతయే నీ మనస్సును, హృదయాన్ని జీవనాన్ని భౌతిక చైతన్యాన్ని వాటి అంతరాత్మిక గుణాల ద్వారా కాంతివంతం చేస్తూ ఆమె విధానాలను, ప్రకృతిని వాటికి తెలియజేస్తుంది.

దైవం తన సర్వజ్ఞత, సర్వశక్తత ద్వారా మనం కోరిన విధంగా పనిచేస్తుందనే పరిపక్వతలేని పైపై ఆలోచనలకు గురయ్యే మూర్ఖమనస్సు చేసే తప్పుల బారిన పడకు, ప్రతి మలుపు లోనూ అద్భుత శక్తి, అనాయాస విజయం, ధగధగద్ధాయమాన

వైభవం తనను మెప్పించాలని మన మనస్సు వెంపర్లాడుతూ ఉంటుంది. అలా లేకపోతే దైవం ఇక్కడుందని నమ్మదు. శ్రీమాత అజ్ఞాన భూమికల్లోని అజ్ఞానంతోనే వ్యవహరిస్తోంది. ఆమె దిగివచ్చినందున పై లోకాలలో నున్న పైనున్న విధంగా ప్రవర్తించదు. తన జ్ఞానాన్ని శక్తిని కొంత దాచి వుంచుతూ కొంత బహిరంగ పరచుతూ తరచు తన విభూతులనుండి, వ్యక్తిత్వాల నుండి తనను తెరచాటు చేసుకొని గమనిస్తూ ఆకాంక్షిస్తున్న అంతరాత్మను పోరాడుతున్న ప్రాణాన్ని నిర్బంధిత వేదనామయ భౌతికాన్ని వాటి విధానాలను రూపాంతరీకరించేలా పనిచేస్తుంది.

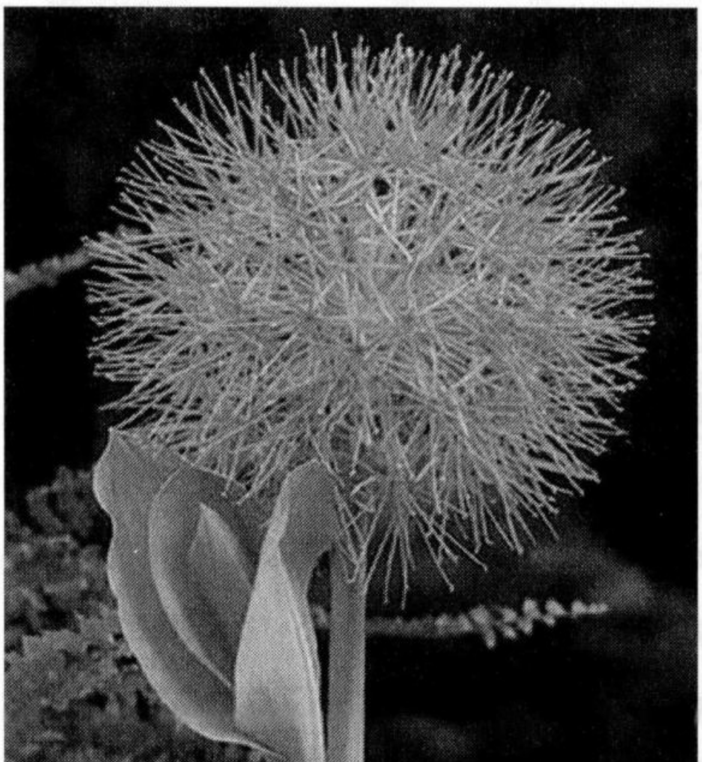
సర్వోన్నత ఇచ్ఛ విధించిన షరతులు, వదులు చేయనలసిన మరెన్నో చిక్కు ముడులు వంటి వాటిని త్రుంచి పారవేయడం వీలుపడదు. ఈ పరిణామము చెందు తున్న భూప్రకృతి అసుర, రాక్షస శక్తులు అధీనంలో ఉన్నది. వారిని ఎదు ర్కోవడం, అధిగమించడం వారి పద్ధతుల్లోనే, ఎంతో కాలంగా వారి అధీనంలో నున్న వారి సామ్రాజ్య ప రిధుల్లోనే జరగాలి. మనలోని మానవత్వం తన పరిమితులను దాటేందుకు ప్రేరేపింపబడి సిద్ధపరచబడాలి., పైగా తనకంటే ఎంతో పైనున్న మరొక రూపాన్ని ఒక్కసారిగా సంతరించుకోవడానికి అది చాలా బలహీనంగా , చేతగానిదిగా ఉంది.

దివ్యచైతన్యం, దివ్యశక్తి అక్కడే ఉంటూ శ్రమించిన దాని కనుగుణంగా కావలసినది

చేసి పెడుతూ, జరగవలసిన విధంగా గమనాన్ని నిర్దేశిస్తూ, ఈ అసంపూర్ణతల నడుమ ఏర్పడవలసిన సంపూర్ణతకు రూపమిస్తాయి. కానీ నీ లోనికి అతిమనస్సు దిగిన తరువాతనే ఆమె ప్రత్యక్షంగా అతిమానసశక్తిగా అతిమానస స్వభావాలతో వ్యవహరించగలదు. నీ మనస్సు ననుసరించి నంతవరకూ శ్రీమాత నీ ముందే యున్నా అది గుర్తించలేదు. కనపడిన వాటిని చూసి అంచనాలు కట్టే మనస్సును కాక, పరమ సత్యానికి ప్రతిస్పందించే నీ ఆత్మను అనుసరించు. దివ్యశక్తిని విశ్వసించు. ఆమె నీలోని దైవీ లక్షణాలను బహిరంగపరచుచూ అన్నింటినీ దివ్యప్రకృతి అభివ్యక్తిగా రూపుదిద్దుతుంది.

CWSA 32:25-26

పృథ్వీ చైతన్య వికాసమునందు అతిమానస పరివర్తనం అనివార్యమైన శాసనముగా నున్నది. ఎందువల్లనంటే ఈ వికాసక్రమము యొక్క ఆరోహణ ముగిసిపోలేదు, పైగా మనస్సు దాని పరాకాష్ఠ కాదు. కానీ ఆ మార్పు రావడానికి, రూపుదాల్చి స్థిరపడడానికి క్రింద నుండి ఆ కాంతిని గుర్తించి అది వెలువడినప్పుడు దానిని తిరస్కరించకుండా ఉండే సంకల్పంతో కూడిన పిలుపు మరియు పైనుండి సర్వోన్నతుని అనుజ్ఞ కావాలి. ఆ అనుజ్ఞను, ఈ పిలుపును అనుసంధానం చేసేది దివ్యమాత శక్తి, సన్నిధియే. ఏదో ఒక మానవ ప్రయత్నమో, తపస్సో కాక అమ్మ శక్తి మాత్రమే ఈ

పుష్పం: అతిమానస అభివ్యక్తి.
ఆహ్వానించ దగినది.
ఆధ్యాత్మిక విశిష్టత వివరణ: అమ్మ
శాస్త్రీయ నామం:
స్కాడోక్సస్ మల్టిఫ్లోరస్
(హెమాన్తస్ మల్టిఫ్లోరస్

అడ్డంకిని బ్రద్దలు చేసి పొరలను తొలగించి, పాత్రకు రూపమిచ్చి అజ్ఞానం, అసత్యం, మృత్యువు, బాధలు గల ఈ ప్రపంచం లోనికి సత్యాన్ని, కాంతిని, దివ్యజీవనాన్ని, అమృతత్వపు ఆనందాన్ని తీసుకురాగలదు.

CWSA 32:17-26 అనువాదం: డా. పి. వెంకటేశ్వర రావు (9440104449)

పన్నెండు విశిష్ట గుణాలు

కిందటి సారి నేను పన్నెండు విశిష్ట గుణాల గురించి చూస్తున్నానని నీకు చెప్పాను. (శ్రీమాత ఒక కాగితాన్ని బయటకు తీసారు). అవి అక్కడున్నాయి, ఎవరికో ఇవి కనబడ్డాయి.

1. చిత్తశుద్ధి 2. వినమ్రత 3. కృతజ్ఞత 4. పట్టుదల 5. ఆకాంక్ష 6. గ్రహణశీలత 7. పురోగతి 8. ధైర్యం 9. మంచితనం 10. ఔదార్యం 11. సమత్వం 12. ప్రశాంతత

మెదటి ఎనిమిది దైవం వైఖరిని చూపిస్తాయి, చివరి నాలుగు మానవజాతి వైపు చూపిస్తాయి.

The Mother: Conversation with a disciple, January 19, 1972

రూపాల గాఢమైన ప్రాముఖ్యత నాకు త్లెమ్సెన్‌లో తెలియవచ్చింది, నేను అధిమనస్సులో ఉన్నప్పుడు. బహుళ సంఖ్యలోని ఆ ప్రపంచాలకు థియాన్ ఏ పేర్లు పెట్టూ వచ్చాడో నాకు గుర్తు లేదు, కాని ఆ ప్రపంచం అత్యున్నతానికి చెందినది, శ్రీఅరవిందుల అధిమనస్సు అత్యంత ప్రకాశవంతమైన ప్రదేశాలకు చెందింది. అది దేవతలకు పైన, సరిగ్గా పైన ఉన్న ప్రదేశం. ఏదో విధంగా అది అధిమనస్సు సృష్టికి అనుగుణ్యమైనది — అది దేవతల ప్రభావంలో ఉన్న భూమి. అక్కడే నాకు రూపాల సజీవ అర్థం పొడసూపింది — మానసికమైన ఊహాగానం కాదు: ఒక సజీవార్థం. అక్కడే నన్ను మేడమ్ థియాన్ గుర్తించడం జరిగింది. దానికి కారణం ఆమె నా తల మీద పన్నెండు ముత్యాలను చూడటం తటస్థించింది. అప్పుడు ఆమె నాతో అన్నది, "నీవు ఆ 'తత్' వి, కారణం నీకు ఇవి ఉన్నాయి. కేవలం ఆ 'తత్' కు మాత్రమే ఇవి ఉండటం సాధ్యం!"

The Mother Conversations with a disciple

చిత్తశుద్ధి

మొట్టమొదటగా తనను తాను మోసగించుకోక పోవటం. దైవాన్ని మోసగించలేరని తెలుసు గదా. అత్యంత తెలివైన అసురులకు కూడా దైవాన్ని మోసగించడం సాధ్యం కాదు. అయితే ఆ విషయం అర్థమైనా కూడా తరచుగా జీవితంలో అనునిత్యం, రోజు వారి కార్యక్రమంలో తమను తాము మోసగించుకొనే ప్రయత్నం, అలా చేస్తున్నామని తెలియకుండానే, చేస్తుంటారు, తనకు తానుగానే చాలా మటుకు యాంత్రికంగానే ఎల్లప్పుడు తాము చేసిన ప్రతిదానిని, తమ మాటలను,చేతలను సమర్థించుకో జూస్తుంటారు. మొదట జరిగేది అదే. స్పష్టంగా వ్యక్తుల మధ్య జరిగే పోట్లాటలు (తగాదాలు), అందులో మాట్లాడే 'తప్పు అవతలివారిదే' అనే వాటిని గురించి నేను చెప్పడం లేదు. నిత్యం జీవితంలో జరిగే చాలా స్వల్ప విషయాల గురించి నేను మాట్లాడుతున్నాను.

నాకు తెలిసిన పిల్లవాడు తలుపును కొట్టుకుని, దాన్ని తిరిగి గట్టిగా తన్నాడు! విషయం అలాగే ఉంటుంది. ఎల్లప్పుడు అవతలివారిదే తప్పిదం అని, వారే పొరపాటు చేశారని అనడం జరుగుతుంది. ఒక వేళ నీవు బాల్యావస్థను దాటినా, నీకున్న కొద్ది పాటి బుద్ధితో, నీవు ఇంకా అత్యంత బుద్ధిహీనమైన సాకును చెప్తావు, "అతడా పని చేయకుంటే నేనీ పనిని చేసి ఉండేవాడిని కాదు." కాని అది అసలు జరిగినదానికి పూర్తిగా వ్యతిరేకం!

దీనినే నేను చిత్తశుద్ధితో ఉండటం అని అంటాను. నీవు ఎవరితోనైనా ఉన్నప్పుడు, నీవు చిత్తశుద్ధితో ఉంటే, నీ ప్రతిచర్య అప్రయత్నంగా సరైన రీతిలోనే ఉంటుంది, ఆ విధంగా చేయనటువంటి వారితో కూడి ఉన్నప్పటికీ కూడా. కోపం తెచ్చుకొనే మనిషి సర్వ సామాన్యమైన ఉదాహరణనే తీసుకో: బాధపెట్టే మాటలు మాట్లాడటానికి బదులుగా, నీవు ఏదీ మాట్లాడకుండా, నిశ్చలంగా, ప్రశాంతంగా ఉండు. ఆ కోపం నీకు సంక్రమించదు. ఇది తెలికైన విషయమేమీ కాదు. కేవలం నీలోనికే నీవు చూచుకోవాలి. ఇది చాలా ప్రాథమికమైన విషయం. నీవు చిత్తశుద్ధితో ఉన్నావా లేవా అనేదానికి ఇది చాలా చిన్న ప్రారంభం. ప్రతి ఒక్క అంటురోగాన్ని అంటించుకొనేవారి సంగతి నేను మాట్లాడటం లేదు. మోటుగా పరిహసించేవారిని లేదా ఇతరులు చే

సే బుద్ధిహీనమైనదానినే చేసేవారిని గురించి కూడా నేను మాట్లాడటం లేదు.

నేను చెప్పేది ఆలకించు. తీక్షణమైన దృక్కులతో నిన్ను నీవు చూచుకుంటే, వందలకొద్దీ కపట బుద్ధులను నీలో నీవు పట్టుకో గలుగుతావు, నీ సర్వ సాధారణమైన వైఖరిలో చిత్తశుద్ధితో ఉండటానికి నీవు ప్రయత్నిస్తున్నా కూడా. నీ కది ఎంత కష్టమో తెలుస్తుంది.

*

సంపూర్ణంగా చిత్తశుద్ధితో ఉండాలంటే తప్పనిసరిగా ఎటువంటి ప్రాధాన్యత, ఎటువంటి కోరిక, ఎటువంటి ఆకర్షణ, ఎటువంటి అయిష్టత, ఎటువంటి దయ లేదా వైరము, ఎటువంటి అనురాగము, ఎటువంటి వికర్షణ ఉండకూడదు. ఒకరు తప్పకుండా విషయాల యెడ సంపూర్ణ, సమగ్ర దృష్టి కలిగి ఉండాలి. అందులో ప్రతిదీ దాని స్థానంలో ఉండి, అన్ని విషయాల మీద ఒకరికి ఒకే విధమైన వైఖరి ఉంటుంది: సత్యదృష్టి వైఖరి.

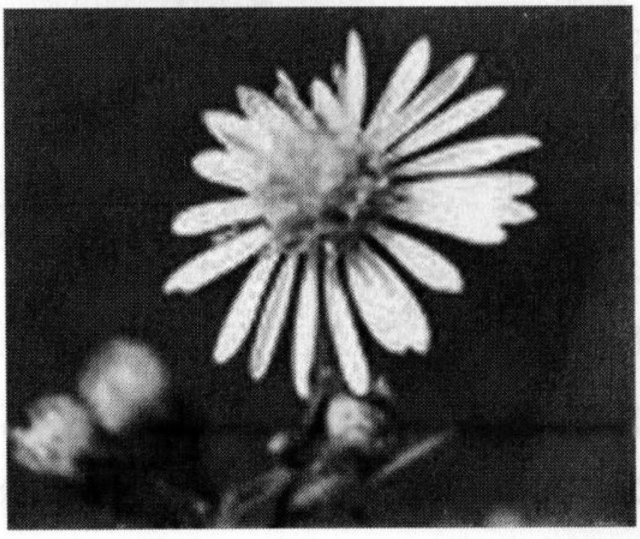
*

చిత్తశుద్ధి అంటే అస్తిత్వ గమనాలన్నింటినీ అప్పటికే చేరుకున్న ఉన్నతోన్నత చేతనా, సాక్షాత్కార స్థాయికి పైకెత్తటం చేయాలి. చిత్తశుద్ధి అస్తిత్వంలోని అన్ని భాగాలు, గమనాలు దివ్య ఇచ్ఛ కేంద్రం చుట్టూ ఏకీకరణతో, సామరస్యతతో ఉండాలని కచ్చితంగా అడుగుతుంది.

*

ఎప్పుడైతే చిత్తశుద్ధి ఉంటుందో, ఆ సహాయం, ఆ మార్గదర్శనం, ఆ అనుగ్రహం నీకు సమాధానం ఇవ్వటానికి సిద్ధంగా ఉన్నదని తెలుసుకుంటావు. నీవు ఇంక ఎంతో కాలం పొరపాటు పడవు.

శ్రీమాత

నిరాడంబరమైన చిత్తశుద్ధి
అన్ని పురోభివృద్ధులకు ఆరంభం
(పుష్పం ఆధ్యాత్మిక ప్రాధాన్యత
శ్రీమాతచే ఇవ్వబడింది.)
బొటానికల్ పేరు: అస్టర్ అమెల్లస్

అందరూ ఆ విషయం మాట్లాడుతూనే వుంటారు గాని, యెప్పుడూ సరిగా అర్థం చేసుకొని మాట్లాడరు. అదే వినమ్రత ఆవశ్యకత. అది తప్పుగా తీసుకోబడింది, తప్పుగా అర్థం చేసుకోబడింది, తప్పుగా వినియోగించబడింది. అణకువతో ఉండు, నీవు ఆ విధంగా సరైన పద్ధతిలో ఉండగలిగితే. అన్నింటినీ మించి, తప్పుడు విధానంలో మటుకు ఉండవద్దు, కారణం అది నిన్ను ఎక్కడికీ తీసుకుపోదు. కాని ఒక్క విషయం ఉంది: నీవు గనుక నీ నుంచి దురభిమానమనే ఈ కలుపు మొక్కను పెకలించివేస్తే, అప్పుడు వాస్తవంలో నీవు ఏదో చేసినట్లవుతుంది. కాని అది ఎంత కష్టమైన విషయమో నీకు తెలిసినట్లైతే! నీవు ఒక్క విషయాన్నీ సరిగ్గా చేయలేవు, ఒక్క మంచి ఆలోచననూ చేయలేవు, ఒక్క ఋజువర్తనాన్నీ చేయలేవు. స్వల్ప పురోభివృద్ధినీ సాధించలేవు, లోపల ఉబ్బిపోకుండా (దాని ఎరుక సైతం లేకుండా), పూర్తిగా గర్వంతో నిండిన ఆత్మ-సంతృప్తి లేకుండా. నీవు దానిని సుత్తితో గట్టిగా పగులగొట్టినా, ఇంకా పగిలిన ముక్కలుండి, మొలకెత్తటం మొదలవుతుంది. తప్పకుండా తమ జీవితకాలమంతా అది చేస్తూనే ఉండాలి. కపటంతో మళ్ళీ మళ్ళీ, మళ్ళీ, మళ్ళీ వచ్చే, అది పోయిందని నీవు విశ్వసించే ఈ కలుపుమొక్కను కూకటి వేళ్ళతో సహా పెకలించి వేయటం ఎన్నడూ మరవవద్దు. నీవు ఎంతో నిరాడంబరతానుభూతితో సవినయంగా చెప్తావు, "ఇది నేను చేసిందేమీ కాదు, దైవమే చేశాడు, అంతా ఆయనే, ఆయన లేకపోతే నేననే వాడుండడు". మరుక్షణం, నీకు నీవు ఎంత బాగా ఆలోచించావో కదా అని పొంగిపోతావు.!

ప్రశ్న: వినమ్రతతో ఉండటానికి ఏది సరైన పద్ధతి, ఏది తప్పు పద్ధతి?

ఇది చాలా తేలిక. "వినమ్రతతో ఉండమని" జనానికి చెప్పడం జరిగితే, తక్షణం వారనుకునేది "ఇతరుల ముందు వినయంతో ఉండటం", అటునంటి నమ్రత తప్పే. అసలైన వినమ్రత దైవం ముందు వినమ్రత. అదే కచ్చితంగా, నిశ్చితంగా, సజీవ భావనలో దైవంలేక ఒకరు శూన్యం, ఒకరు ఏమీ చేయలేరు, ఏమీ అర్థం చేసుకోలేరు. ఒకవేళ ఒక వ్యక్తి గనుక అసాధారణ ప్రజ్ఞ కలిగి, సామర్థ్యం కలిగినవాడైనా దివ్యచైతన్యం ముందు అది ఎందుకూ కొరగాదు. ఈ భావనను ఎల్లప్పుడూ తప్పక ఉంచుకోవాలి. ఏలననగా, అప్పుడు ఎల్లప్పుడూ గ్రహించడానికి అసలైన వైఖరిని కలిగిన వారవుతారు

— ఒక వినయపూర్వకమైన గ్రహణశీలత ఏదైతే ఉందో అది దైవానికి వ్యతిరేకంగా వ్యక్తిగతమైన టక్కుటమారాలను ఉంచదు.

*

ప్రశ్న మాతా, మేము ఒక ప్రయత్నం చేస్తే, మాలో ఏదో చాలా ఆత్మ-సంతృప్తిని పొంది, ఆ ప్రయత్నంలో బడాయిలు పోయి, సంతృప్తిని పొందుతుంది. అది సమస్తాన్ని చెడగొడుతుంది. అటువంటప్పుడు మేము దాని నుంచి తప్పించుకోవటం ఎట్లా?

ఆహా, చేసేదాని నంతటినీ చూసే దొకటుంటుంది! ఏదైనా ఒక పని చేస్తుంటే ఎల్లప్పుడూ వారిని కనిపెట్టి చూసేది ఒకటుంటుంది! ఇప్పుడు ఒక్కొక్కప్పుడు, అతడు గర్విస్తాడు. సహజంగానే, ఇది ఆ ప్రయత్నం నుంచి చాలా బలాన్ని లాగేసుకుంటుంది. నేను దానిని ఈ విధంగా అనుకుంటున్నాను: తాను ఏదైనా చేస్తున్నప్పుడు తనను తాను చూసుకొనే అలవాటు, తన జీవనాన్ని చూసుకోవటం. ఒకరు తమను తామే పరిశీలించుకోవటం ఆవశ్యకమైన విషయమే. కాని దానిని మించి ఇంకా ఆవశ్యకమైనది సంపూర్తిగా చిత్తశుద్ధితో ఉండటం, తాను చేసేదానిలో స్వతస్సిద్ధంగా (సహజ సిద్ధంగా) ఉండటం, చాలా స్వతస్సిద్ధంగా ఉండటం: ఎల్లప్పుడూ తనను తాను పరిశీలించుకోకుండా ఉండటం, తానేం చేస్తున్నానోనని చూసుకోకుండా ఉండటం, తనకు తాను న్యాయనిర్ణయం చేసుకుంటూ ఉండకుండా ఉండటం — అదే ఒక్కొక్కప్పుడు చాలా కఠినంగా. అది ఎటువంటిదంటె, యథార్థానికి సంతృప్తితో తనను తాను వెన్ను చరచుకుంటూ ఉండటమంత చెడ్డది, రెండూ సమానంగా చెడ్డవే.

వినమ్రత
దాని నిరాడంబరతలో ఆరాధనీయం
(పుష్పం ఆధ్యాత్మిక ప్రాముఖ్యత
శ్రీమాతచే ఇవ్వబడింది)
బొటానికల్ పేరు: అగ్రోష్టిస్ నెబులాసా

ఒకరు ఎంత చిత్తశుద్ధితో ఉండాలంటే, తాను ఆకాంక్షిస్తున్నాననే విషయం కూడా తెలియనంతగా, అతడు తనకు తాను ఆకాంక్ష అయిపోవాలి.

CWM 5;44-45, 6:402 శ్రీమాత

అనువాదం: డా. త్రిపురారిభట్ల ప్రసన్నకృష్ణ (9441813100)

కృతజ్ఞత

భక్తితో పాటుగా నిరంతరం వెంట ఉండాల్సినది మరొకటి ఉన్నది. అదే 'దైవం' యెడల కృతజ్ఞత. దైవం ఉన్నాడనే బలమైన నమ్మకం నీలో కృతజ్ఞతా భావాన్ని నింపాలి. అది మహదానందంగా నీవు భావించాలి.

ఎంత పాశవిక ప్రవృత్తులను మనం ఎదుర్కొంటున్నా, అంతటా దైవం కూడా ఉన్నాడనే నమ్మకం కూడా బలంగా ఉండాలి. ఆ నమ్మకం అద్భుతమైన, అనంతమైన ఆనందాన్ని నీ హృదయంలో నింపాలి. దాని వలన జనించే కృతజ్ఞతా భావమే ఒక మధురమైన భావన!

కృతజ్ఞతా భావానికి మించిన ఆనందం మరొకటి లేదు. మనం ప్రకృతి సౌందర్యాన్ని తిలకిస్తున్నా, పక్షుల పాటలకు పరవశిస్తున్నా, కుసుమాల సౌకుమార్యాన్ని తిలకిస్తున్నా, శిశువుల శైశవశత్వానికి ముగ్ధులమౌతున్నా, దాతృత్వపు కార్యక్రమాలను శ్లాఘిస్తున్నా, చక్కని వాక్యనిర్మాణం చూచి అబ్బురపడుతున్నా, సూర్యోదయ, సూర్యాస్తమయాలను చూచి ఆనందపడుతున్నా, అన్ని చోట్లా వెల్లివిరిసేది 'దివ్యత్వమే' అని భావించాలి. 'దివ్యత్వం' తో సంబంధం లేనిది ఈ ప్రపంచంలో లేనే లేదు. ఇందుకే దైవానికి సదా మనం కృతజ్ఞులమై యుండాలి.

CWM 8:40

ప్రార్థనా మందిరాలకు వెళ్ళేవారిలో బహు కొద్దిమంది మాత్రమే తమకు తాముగా భగవంతునకు సమర్పించుకోవాలనీ, దేవుని సేవలో తరించాలని అనుకుంటారు. అట్టివారు భగవంతుని నుండి దేనినీ ఆశించరు. వారి సంఖ్య మిలియన్‌కు ఒక్కరు ఉంటారేమో!

CWM 6:194-95

దైవం ఎటువంటి వారినైనా, మంచివారు, చెడ్డవారు, జ్ఞాని, అజ్ఞాని, అనే భేదం లే

కుండా, వారిని వీలయినంత దగ్గర మార్గంలో దివ్యత్వం వైపే నడిపిస్తాడు. వారిలో అహంకారము, అయిష్టము ఉన్నా సరే!

మనం దైవానికి 'సర్వదా కృతజ్ఞులమే' అనే భావం మన హృదయాలలో నిరంతరం జ్వలిస్తూనే ఉండాలి. ఆ మధురమైన భావనలో మన 'అహం' 'అజ్ఞానం' కరిగిపోవాలి. అట్టి కృతజ్ఞతా భావపు వెలుగే సాధకుని గమ్యానికి చేర్చగలదు. సాధకుడు ఎంత కృతజ్ఞుడై ఉంటాడో అతని మార్గం అంత చేరువ అవుతుంది.

నిష్కలంక, నిరహంకార కృతజ్ఞత అసంకల్పితంగాను, సహజంగాను ఉంటుంది. అది ప్రేమ వలన జనించే సమర్పణా భావమే కాదు. అదే పరిపూర్ణ ఆనందము. దానికి అదే సాటియైన ఒక ప్రత్యేక ప్రతిస్పందన. అది నీ విస్తృతిని పెంచుతుంది; నీ అంతఃకరణాన్ని పూర్తిగా నింపుతుంది. దాని తీవ్రత వర్ణించలేము!

మానవుని చేతనా పరిధిలో నున్న మరే ఇతర స్పందనల కన్నా ఇది మాత్రమే నీలోని 'అహం' నుండి నిన్ను బయట పడవేయ గలదు. దీని పరిశుద్ధ ప్రతిస్పందనలోనికి నీవు రాగానే, ఇదే ప్రేమైక ప్రతిస్పందన అని నీవు గ్రహిస్తావు. ఇది సర్వవ్యాపియైన విస్తృతి. నిజమైన ప్రేమ యొక్క స్పందన ఏ వర్ణంలో ఉంటుందో కృతజ్ఞతా భావం ఆ విధంగా ఉంటుంది.

శ్రీమాత: శిష్యునితో సంభాషణలు, 21-12-1963

పట్టుదల

'పట్టుదల' ను 'సహనం' అని కూడా అనవచ్చు. ఇది చాలా ముఖ్యమైనది. ధృడ సంకల్పం ఉంటే నీ పట్టు సడలదు. నిరుత్సాహము, దుఃఖము, నీ దరి చేరవు. ఎన్ని కష్టాలనైనా నీవు చిరునవ్వుతో ఎదుర్కొనగలవు. ఈ భావాన్ని ఆంగ్లంలో 'cheer-fulness' (ఆహ్లాదం) అంటారు. అటువంటిది చక్కని మనస్తత్వం.

అట్టి తత్వం నీలో ఉంటే నీవు దేన్నయినా ఎదిరించగలవు. నీలో పోరాట పటిమ వస్తుంది. దీని వెలుగు అవరోధం కలిగించే ప్రభావాల నుండి తప్పించి నిన్ను త్వరగా గమ్యానికి చేరుస్తుంది.

*

ఎవరి అంతరంగంపై, వారికి ధృడమైన నమ్మకం ఉండాలి. ఎంత కష్టమైనా, ఏమి జరిగినా, నీ దారిన నీవు పయనించి గమ్యం చేరాలి. 'విజయము అత్యంత సహిష్ణువునకే'.

భరించే శక్తి నీలో ఇతోధికంగా ఉండాలంటే అచంచలమైన ధృడత్వం కూడా అవసరమే. 'మహోత్కృష్ట సత్యం' పై బలీయమైన విశ్వాసం విధిగా ఉండాలి. మిగతా విషయాలపై దృష్టి సారించకూడదు. ఈ ఒక్కటి చాలు. ఇది ఎప్పుడూ విఫలం కాదు, విఫలం కానివ్వదు.

కష్టాలను ఎదుర్కొనే సమయంలో నీవు నిరుత్సాహ పడ్డా, వాటికి వెరచి ప్రయత్నం విరమించినా, ఎదురుదెబ్బలను తట్టుకునే సామర్థ్యం నీకు సన్నగిల్లినా, వాటిని తట్టుకొని ముందుకు సాగకపోతే ఏమాత్రం పురోగతి సాధించలేవు. ఏ మలుపు వద్దనైనా నీ గమ్యం నీకు కనపడకపోతే, నీవు నిరాశలో మునిగిపోతావు. ఇక నీ కథ కంచికి వెళ్ళినట్లే!

ఎలా చెప్పాలో నాకు తెలియటం లేదు. కాని 'పట్టుదల' మాత్రమే నీకు సహాయపడుతుందని మాత్రమే చెప్పగలను. అవసరాన్ని బట్టి ఎన్ని సార్లైనా మరల, మరల ప్రారంభించాల్సిందే! కొన్ని వందల సార్లైనా సరే!

నా దగ్గరకు వచ్చేవారిలో చాలామంది, "అమ్మా, దాన్ని సాధించాలని అనుకుంటున్నాను. కాని ప్రయత్నంలో మళ్ళీ, మళ్ళీ ప్రారంభించవలసి వస్తున్నది", అంటారు.

నేను చెప్పేది ఏమిటంటే, "ఎన్నిసార్లయినా సరే, వందల, వేల సంఖ్యలోనైనా పట్టువదలని విక్రమార్కుని విధంగా నీవు మళ్ళీ, మళ్ళీ ప్రారంభించాల్సిందే. ఒక్క అడుగు మాత్రమే ముందుకు నడచి "నాకేం పరవాలేదు" అనుకుంటే కుదరదు. ముమ్మందు నీవు ఊహించని ఆటంకాలు ఏవో ఎదురౌతాయి. అవి నిన్ను వెనుకకు లాగుతాయి. "సమస్యను పరిష్కరించానని" నీ వనుకుంటావు. కాని దానిని మరల, మరల పరిష్కరించవలసి వస్తుంది. ప్రతి సమస్య క్రొత్తగా ఉన్నట్లు అనిపించవచ్చు. కాని నిజానికి అది క్రొత్తది కాదు: ప్రాతదే.

"ఎన్ని లక్షల సార్లు ఆటంకాలు ఎదురైనా, అన్ని లక్షల సార్లు నేను సిద్ధపడతాను. ఎట్టి పరిస్థితులలోనూ సాధించి తీరుతాను", అని ధృడనిశ్చయంతో ఉండకపోతే, ఈ యోగం నీకు సాధ్యపడదు. దీన్ని ఎవరూ కాదనలేరు.

*

పట్టుదలతో మాత్రమే కష్టాలను అధిగమించవచ్చు. వాటిని చూచి పారిపోకూడదు. పట్టు పట్టినవారే జయిస్తారు. ఓపికతో సాహసించినవారికే విజయం దక్కుతుంది. శక్తివంచన లేకుండా కృషి చేస్తే, భగవంతుడే ఫలితాన్ని గురించి ఆలోచిస్తాడు.

CWM 8:23, 9:255, 8:41-42, 14:163

అనువాదం: కె. ఆర్. యల్. నరసింహారావు (9848848291)

ఆకాంక్ష

ఆకాంక్ష అనేది ఒక వ్యక్తికి ఉన్నత విషయాల వైపుకు పిలుపు — భగవంతుని కోసం, ఉన్నతమైన లేదా దివ్యచేతనకు సంబంధించిన దానంతటి కోసం పిలుపు.

*

ఆకాంక్ష ఒక కోరిక రూపంలో ఉండకూడదు, అది ఆంతరిక అంతరాత్మ అవసరపు సంవేదన కావాలి. భగవదోన్ముఖమైన నిశ్శబ్దంగా నెలకొన్న సంకల్పమై భగవంతుణ్ణి కోరుకోవాలి.

CWSA 29:60-61

ఆదర్శవంతమైన సాధకుడు పవిత్ర బైబిల్ ప్రవచనంలా 'ప్రభువు కోసం తపన నన్ను తినివేసింది' అనుకోగలగాలి. ప్రభువు కోసం ఈ తపన, ఉత్సాహం దైవికమయిన ఫలితాల కోసం మొత్తం ప్రకృతి స్వభావ ఉత్సాహం. వ్యాకులత అనేది భగవంతుని పొందటానికి హృదయపు ఆతురత. తాను కోరుకొనే సంపూర్ణమూ, విశాలమూ అయినదానిని స్వీకరించటానికి తన అహాన్ని త్యజించి, తన అల్పమైన సంకుచితమైన మూసను ఛేదించుకుంటుంది. అది విశ్వజనీనం కావటం వలన అన్నిటినీ అతిశయించి వుంటుంది. విశ్వాతీతం కావటం వలన బృహత్తరమూ, ఉన్నతమయిన వ్యక్తిగత ఆత్మను, స్వభావాన్నీ అధిగమిస్తుంది.

CWSA 23:58

ఆధ్యాత్మికమైన ఆకాంక్ష మానవునిలో నిబిడీకృతమై ఉంది. ఎందుకంటే జంతువులా కాక అతను తన అపరిపూర్ణత తన పరిమితుల ఎరుకను, యిప్పుడు తాను ఉన్న స్థితి కన్నా మరేదో సాధించాలనే భావనను కలిగి ఉన్నాడు.

పదార్థ పరిణామంలో యింతవరకు ప్రవృద్ధమానమయిన వివేచనాయుతమైన మనసు ఉద్భవించటం సంభవించింది. ఇది ఆత్మ చేతనాయుత ఆకాంక్ష, ఉద్దేశం, సంకల్పం, ప్రాణి కోరిక వలన కాక ఉపచేతనచే లేదా అవచేతనచే ప్రకృతి స్వయం చోదిత వ్యవహారం వలన జరిగింది. తన కన్నా ఉన్నత స్తరానికి చెందిన చేతన ఉం డగలదని మానవుడు గ్రహించాడు. పరిణామం చెందాలనే ఉత్సుకత తన మనసు,

ప్రాణ అంశాలలో ఉండి, తనను తాను అధిగమించాలనే ఆకాంక్ష అతనిలో జన్మించి రూపుదిద్దుకుంటుంది.

CWSA 21:875-76 శ్రీఅరవిందులు

మాటలకు అతీతంగా, ఆలోచనలకు పైగా తీవ్రమైన ఆకాంక్ష జ్వాల నిలకడగా తేజోవంతంగా జ్వలించాలి.

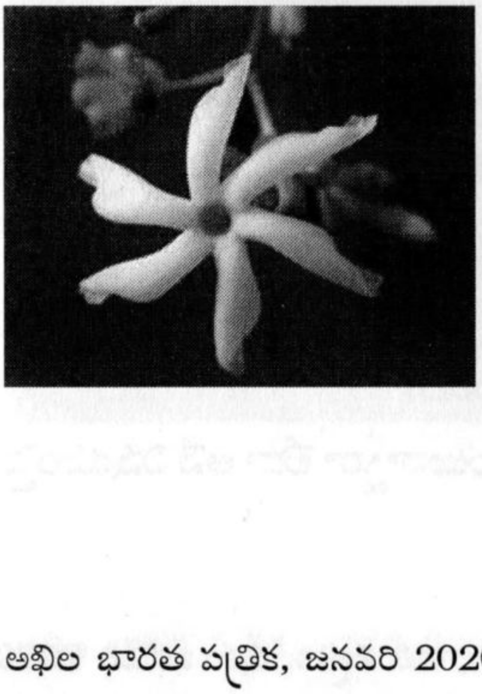
*

ప్రశ్న: శ్రీమాతా! నిజాయితీ అయిన ఆకాంక్ష అంటే సరియైన అర్థం ఏమిటి? అహంకార పూరితమయిన స్వలాభాపేక్షతో సమ్మిళితం కాని ఆకాంక్ష.

*

మీరొక చేతనా యుతమయిన ఆకాంక్ష స్థితిలో ఉండి చాలా నిజాయితీగా ఉన్నప్పుడు మీ చుట్టూ ఉన్నవన్నీ ప్రత్యక్షంగానో, పరోక్షంగానో మీ ఆకాంక్షకు సహాయ కరంగా ఏర్పడతాయి. మిమ్మల్ని ప్రగతి చెందించటానికో, మిమ్మల్ని నూతనమయిన విషయంతో సంస్పర్శలో ఉంచటానికో లేక మీ ప్రకృతినుండి అంతర్థానం కావలసిన ఒక విషయాన్ని తొలగించటానికో సహాయ పడుతుంది. ఇది చాలా గుర్తించవలసిన విషయం. మీరు నిజంగా ఒక తీవ్రమయిన ఆకాంక్షతో ఉంటే మీ ఆకాంక్షను సఫలీ కృతం చేయటానికి దోహదం చేయని పరిస్థితులు ఉండవు. అన్నీ కదలివస్తాయి. ఒక పరిపూర్ణమయిన సంపూర్ణమయిన చైతన్యం మీ చుట్టూ అన్నిటినీ వ్యవస్థీకరిస్తున్నట్లుగా అన్నీ కదలివస్తాయి.

CWM 14: 75 72 *CWM 6: 176*

ఆకాంక్ష

అసంఖ్యాకం, ధృఢం, నిర్విరామంగా, పదేపదే పునరావృతం అవుతూ వుంటుంది. (శ్రీమాత యిచ్చిన ఆధ్యాత్మిక సంకేతం)

వృక్షశాస్త్రీయ నామం: నిక్టాంథస్ ఆర్బొర్ - ట్రిస్టిస్

స్వీకరణం (గ్రాహ్యత)

దివ్యక్రియాశక్తిని స్వీకరించగల సామర్థ్యం, ఆశక్తి ఉనికిని అందులో శ్రీమాత సన్నిధిని అనుభూతి చెందగలగటం వ్యక్తి దృష్టి, సంకల్పం, కార్యాచరణలో మార్గదర్శకంగా దానిని పనిచేయనివ్వడం.

*

ఈ వికాసం ప్రకృతి నంతటినీ తన అన్ని స్తరాలలోనూ, అన్ని అంశాలలోనూ విశాలంగా విస్తరింపజేసి సంసిద్ధంగా ఉపరితలములోనూ వెనుక మర్త్య అర్థ-చైతన్యపు ఉనికిని ఆవరించి ఉన్న మహత్తరమైన దివ్యచేతనను అపరిమితంగా తనలోకి స్వీకరించేటట్లు చేస్తుంది.

SABCL 29: 266: CWM 12: 169 — *శ్రీఅరవిందులు*

నా ప్రేమ ఎల్లప్పుడు మీతో ఉంటుంది. మీరు దాని నెందుకు అనుభూతి చెందలేక పోతున్నారంటే మీరు దానిని స్వీకరించలేక పోవటం వలన, మీ గ్రహణతాలోపం వలన. దానిని పెంపొందించుకోవాలి అందుకు మిమ్మల్ని మీరు తెరుచుకోవాలి. మిమ్మల్ని మీరు సమర్పించుకున్నపుడే అలా తెరుచుకోగలుగుతారు. ఖచ్చితంగా మీరు ఎంతో కొంత చైతన్యవంతంగా శక్తులను దివ్యప్రేమను పొందటానికి ప్రయత్నిస్తున్నారు. ఈ పద్ధతి సరియైనది కాదు. మీరు లెక్కలు వేసుకోకుండా, తిరిగి ఏమీ ఆశించకుండా సమర్పణ చేస్తున్నప్పుడు మీరు స్వీకరించగల సామర్థ్యాన్ని పొందుతారు.

*

అగ్నిని వెలిగించటం మీ పని కాదు. మీకు చెప్పినట్లుగా నేను దానిని ప్రజ్వాలింపచేస్తూ, ఉంటాను. మీరు మిమ్మల్ని తెరచి ఉంచుకొని మీ సత్సంకల్పంతో దానిని స్వీకరించి నిలబెట్టు కోవాలి.

*

శ్రీమాతా! గ్రాహ్యత దేనిపై ఆధారపడిఉంటుంది?

అది మొదట నిజాయితీపై నిజంగా స్వీకరించాలనుకుంటున్నారా లేదా అనే విషయంపై

అవును నిజాయితీ, విధేయత అనే రెండు ముఖ్యమయిన విషయాలని నేను విశ్వసిస్తాను.

అహంకారాన్ని మించి మిమ్మల్ని మూసివేసేది మరేదీ ఉండదు. మీతో మీరు సంతృప్తి పడిపోయినపుడు మీ లోపాలను అంగీకరించలేనటువంటి అహంభావాన్ని కలిగి ఉన్నప్పుడు మీరు తప్పులు చేస్తారు. మీరు అసంపూర్తిగా, అపరిపూర్ణంగా ఉంటారు. మీ స్వభావంలో ఏదో యిలా బిగువుగా తయారవుతుంది. అది ఒప్పుకోదు. ఇదే మిమ్మల్ని స్వీకరించకుండా నివారిస్తుంది. మీరు ఎలా అయినా ప్రయత్నించి మీలోని ఎంత చిన్న అంశమయినా అంగీకరించేటట్లు చేయగలిగితే "అవును, నేను పొరపాటు పడ్డాను. నేను అలా చేయకుండా ఉండవలసింది. నేనలా చేయకూడదు. నేనలా భావించకూడదు. అవును అది పొరపాటే," మీరిలా అంగీకరించ గలిగితే, మొదట నేనిపుడు చెప్పినట్లుగా మీకు చాలా బాధగా అనిపిస్తుంది. కానీ మీరు అంగీకరించేంతవరకూ గట్టిగా పట్టుకొని ఉన్నపుడు వెంటనే అది తెరుచుకుంటుంది. విచిత్రంగా తెరుచుకొని వెలుగు వరదలా ప్రవేశిస్తుంది. ఆ తరువాత మీరు చాలా ఆనందిస్తారు. ఎంత సంతోషపడతారంటే మిమ్మల్ని మీరే ప్రశ్నించుకుంటారు. "నేనెందుకు యింతకాలం మూర్ఖంగా వద్దనుకున్నాను?" అని.

CWM 14: 148, 17: 126, 6: 117

స్వీకరణ (గ్రాహ్యత)

దివ్య సంకల్పపు ఎరుక కలిగి దానికి సమర్పితం కావటం (శ్రీమాత యిచ్చిన ఆధ్యాత్మిక సంకేతం)

వృక్ష శాస్త్రీయ నామం: గ్లాడియోలస్ గ్రోర్టులానస్

కదలకుండా వుండే స్థితి గాక, పురోగతి (వ్యక్తి) జీవితంలో అవసరమైన, అభిలషణీయమైన నియమం. నూతనత్వం వైపు ఊపరిసలపని విధంగా కాదు, గొప్ప మహత్తర, ఆ ధ్యాత్మిక సత్యం వైపుగా ఒక స్థిరమైన గమనం. దృక్పథం, వ్యక్తిగతంగా మాత్రమే గాక సమష్టిగా కూడా, సామూహిక ప్రయాసలో, జీవన మలుపులో, ఆదర్శాలలో, స్వభావంలో సమాజాన్ని నిర్మించడం జీవితం. దాని కఠోర ప్రయత్నాలలో పరిపూర్ణత వైపు స్థిరమైన పయనం.

అంతరంగిక పురోగతిలో మొదటి నియమం ప్రకృతిలోని ఏదైనా భాగంలో అనుచిత చర్య, జరిగిన లేదా జరుగుతున్న, అనుచిత కదలిక — అనుచిత ఆలోచన, అనుచిత భావన, అనుచిత సంభాషణ, అనుచిత చర్య — అనుచితం అనగా సత్యం నుండి, ఉన్నత చైతన్యం మరియు ఉన్నత వ్యక్తిత్వం నుండి, దైవమార్గం నుండి మరలించేదానిని గుర్తించడం. ఒకసారి దీనిని గుర్తించినట్లయితే దానికి వ్యాఖ్యానంతో పని లేదు లేదా వాదించ నవసరం లేదు. దివ్యప్రకాశం, దివ్యానుగ్రహం అవతరించుటకు వాస్తవ చైతన్యం వైపు సరైన పయనం కొరకు ప్రత్యామ్నాయంగా మారుటకు అది దైవానికి అర్పించబడుతుంది.

CWSA 25:195; 29:131 శ్రీఅరవిందులు

సృష్టిలో దైవప్రభావ చిహ్నమే పురోగతి.

*

భౌతిక జీవన ఉద్దేశ్యం పురోగతి. మీరు పురోగతిని ఆపివేస్తే మీరు మరణించుతారు. పురోగతి చెందకుండా మీరు గడిపే ప్రతిక్షణం మీ మరణానికి మరింత చేరువవుతుంది. మీరు సంతృప్తి చెందుతూ, ఇకపై అభిలషించకుండా ఉండే క్షణం నుండీ మీరు మరణించుట ప్రారంభిస్తారు. జీవితం ఒక ప్రయాణం, జీవితం ఒక ప్రయత్నం, అది భవిష్యత్తులోని ఈశ్వర ఆదేశాలు, జ్ఞానాన్ని అందుకునేందుకు ముందుకు సాగుతూనే ఉంటుంది. విశ్రాంతి కోరుకోవడం కంటే మరేది మరింత ప్రమాదకరం కాదు.

ప్రతి ఒక్కరికీ నేర్చుకోవడానికి, పురోగతి చెందటానికి ఎల్లప్పుడూ అవకాశం ఉంటుంది. ప్రతీ సందర్భంలో అనుభవ పాఠం నేర్చుకునేందుకు, పురోగతి సాధించేం

దుకు మనకు అవకాశం లభిస్తూనే ఉంటుంది.

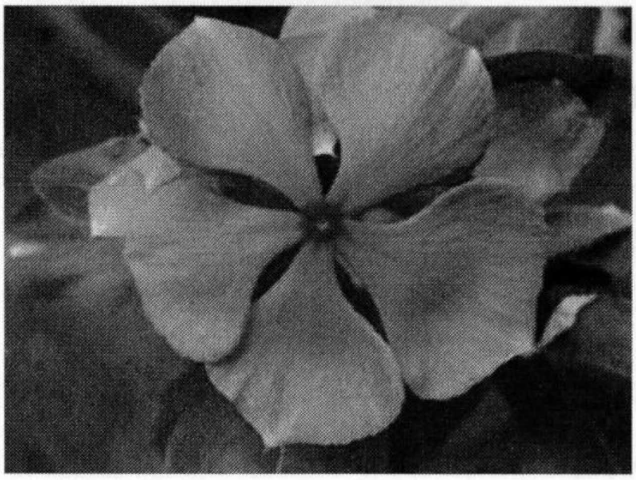
*

పురోగతి: ప్రతీ క్షణం మార్గంలో పురోగమనం సాధించేందుకు మనం కలిగి ఉన్న అంతటినీ, అన్నింటినీ త్యజించుటకు సంసిద్ధుడై ఉండటమే.

*

వాస్తవమైన పురోగతి అంటే దైవ సామీప్యానికి చేరువ అవుతూ ఉండటమే.

CWM 15:75, 77

పురోగతి: మనము ఈ భూమిపై దీని కోసమే ఉన్నాము.
శ్రీమాత తెలిపిన పుష్పం ఆధ్యాత్మిక ప్రాధాన్యత), శాస్త్రీయ నామం: కాథారాంథస్ రోస్యూస్

ధైర్యం

ఏ విధమైన రూపంలోనూ భయం లేకపోవడమే ధైర్యం.

CWM 10:282

భయం ఒక విధమైన మాలిన్యం, అతి పెద్ద భయంకరమైన మాలిన్యాలలో ఒకటి. భూమిపై దైవకార్యాన్ని విధ్వంసం చేయుటకు ప్రయత్నించే అదైవిక శక్తుల నుండి నేరుగా వచ్చేవాటిలో ఒకటి. యోగాన్ని యధార్థంగా చేయాలనుకునేవారు, వారి చైతన్యం నుండి పూర్తి శక్తితో, పూర్తి చిత్తశుద్ధితో మరియు పూర్తిగా వారి సామర్థ్య మంతటిని ఉపయోగించి సహనశీలతతో ఛాయా మాత్రంగానైనా ఉన్న భయాన్ని తొలగించుకోవడమే ప్రధాన కర్తవ్యం. ఆ మార్గంలో పయనించేందుకు ప్రతీ ఒక్కరూ ధైర్యంగా ఉండాలి మరియు అటువంటి స్వల్పమైన, అతి చిన్నదైన, దుర్బలమైన, నీచమైన కుంచించుకుపోయేలా చేసే భయాన్ని ఎప్పటికీ దరి చేర్చరాదు.

ప్రబలమైన ధైర్యం, సంపూర్ణమైన చిత్తశుద్ధి, చిత్తశుద్ధితో కూడిన సమర్పణ కా

వాలి. దానితో లెక్కలు కట్టరు లేదా బేరసారాలు జరుపరు, మళ్ళీ తీసుకోవాలనే భావనతో ఏదీ ఇవ్వరు. రక్షించబడతామనే ఆలోచనతో విశ్వసించరు, రుజువులు కోరుకునే విశ్వాసం కలిగి ఉండరు — ఇదే, మార్గంలో ప్రయాణించేందుకు ఆవశ్యక మైనది, ఇది మాత్రమే మీకు అన్ని విపత్తుల నుండి వాస్తవంగా రక్షణ కల్పిస్తుంది

CWM 8:260-61

సంపూర్ణ ధైర్యం: ఏ రంగమైనా, ఏ ప్రమాదమైనా, ధోరణి మాత్రం అలాగే శాంతంగా, ధీమాగా ఉంటుంది.

CWM 14:169

ఒక దీపపు జ్వాల మరొక దీపాన్ని వెలిగించే విధంగా ధైర్యమున్నవారు ఇతరులకు కూడా ధైర్య మివ్వగలరు.

గొప్ప ధైర్యం అనగా మనలోని దోషాలను గుర్తించడమే.

CWM 14; 170

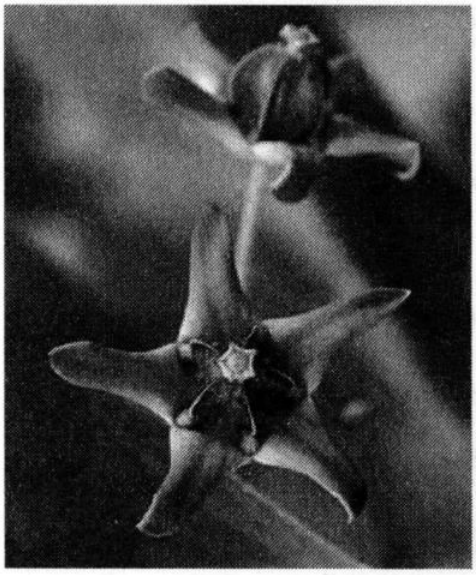
పరిపూర్ణతలలో ఒక అంశం ధైర్యమని మనం సంభాషించుకున్నట్లు నాకు గుర్తుకు వస్తోంది. కానీ ఈ ధైర్యం అనగా అత్యున్నత సాహసంలోని రుచిని తెలుసుకొనుట. అత్యున్నత సాహసం పట్ల ఈ రుచి... మిమ్మల్ని పూర్తిగా వశపరచుకుటుంది, ఇబ్బంది పెడుతుంది. లెక్కింపులు లేకుండా, ప్రత్యేకతలు లేకుండా ఉపసంహారణకు అవకాశం లేకుండా, దైవాన్వేషణ అనే ఉత్తమ సాహస క్రీడలోకి, దైవంతో కలయిక అనే ఉత్తమ సాహస క్రీడలోకి, దైవజ్ఞానమనే ఉత్తమ సాహస క్రీడలోకి మీరు వెనుదిరిగి చూడకుండా "ఏమి జరుగుతుంది" అని ఒక్క క్షణం కూడా ఆలోచించకుండా సాహసక్రీడలోకి మీకుగా మీరు మిమ్మల్ని నెట్టివేసుకుంటారు. ఏమి జరుగుతుంది అని మీరు అడిగినట్లయితే మీరు ఎప్పటికీ ప్రారంభించ లేరు. సమతుల్యతను కోల్పోతామని, ఏదో కోల్పోతామని భయపడుతూ ఉంటే మీరు ఎప్పటికీ అక్కడే ఉండిపోతారు.

CWM 8:40-41

పురోగతి నెమ్మదిగా ఉండవచ్చు, లోపాలు పునరావృతం కావచ్చు. కానీ ధైర్యంగా సంకల్పాన్ని నిలబెట్టుకుంటూ ఉంటే ఒక రోజున ప్రతీ ఒక్కరూ తప్పనిసరిగా విజ

యం సాధించగలరు. సత్య-చైతన్య ప్రకాశంలో అన్ని ఇబ్బందులు కరిగిపోయి, మాయమవుతాయి.

CWM 12;7.

ధైర్యం. నిర్భీతి, ఇది అన్ని ప్రమాదాలను ఎదుర్కొంటుంది. (శ్రీమాత తెలిపిన పుష్పం ఆధ్యాత్మిక ప్రాధాన్యత)
శాస్త్రీయ నామం: కాలోట్రోపస్ గిగాంటే.
హోతా ఈశ్వర కృష్ణ (98866757576)

మంచితనం

కొంతమంది మనుషులు ఇలా అనడం తరచు వింటుంటాను — "నేను మంచిగా ఉండడం మొదలుపెట్టిన దగ్గరి నుండి అందరూ నాకు చెడ్డవారిగా కనపడుతున్నారు." కాని ఆ అనుభవం నుండి మీరు నేర్చుకోవలసిన పాఠం సరిగ్గా అదే. మనసులో ఏదో ఉద్దేశం పెట్టుకుని మంచిగా ఉండాలని ప్రయత్నించ కూడదు. అవతలివారు మనతో మంచిగా ఉంటారని ఆశిస్తూ మనం మంచిగా ఉండకూడదు. కేవలం మంచిగా ఉండడం కోసమని మంచిగా ఉండడానికి ప్రయత్నించాలి.

ప్రతీ సందర్భంలోనూ ఇదే పాఠం వర్తిస్తుంది. మనం చేసే పనిని వీలైనంత మంచిగా, నాణ్యవంతంగా, ఏ ఫలితమూ ఆశించకుండా, ఫలాపేక్ష లేకుండా చెయ్యాలి. చేసిన మంచిపనికి ప్రతిఫలం ఆశించే ఉద్దేశం ఉంటే — మంచిగా ఉంటే జీవితం సాఫీగా అయిపోతుందనే ఉద్దేశంతో మంచిగా ఉంటే — దాని వల్ల చేసిన మంచి పనిలోని విలువ ఎగిరిపోతుంది,

మంచితనం మీద ఉన్న ప్రేమ కొద్దీ మంచిగా ఉండాలి. న్యాయం మీద ఉన్న ప్రేమకొద్దీ న్యాయబద్ధంగా ఉండాలి. నిర్మలత్వం మీద ఉన్న ప్రేమకొద్దీ నిర్మలంగా

ఉండాలి నిరాసక్తత మీద ఉన్న ప్రేమ కొద్దీ నిరాసక్తంగా ఉండాలి. అలా జీవించ గలిగితే చాలా వేగంగా పురోగమిస్తారు.

CWM 3:264-65

ఈ యోగం చెయ్యాలంటే, అన్నిటి కన్నా కఠినమైన ఈ రూపాంతరీకరణ యోగం చెయ్యాలంటే — దాని కోసమే ఇక్కడికి వచ్చాం (నా ఉద్దేశం ఈ భూమి మీదకి వచ్చాం) అని మనసులో అనిపించినప్పుడు, అది తప్ప సాధించవలసినది మరొకటి లేదని అనిపించినప్పుడు, మన ఉనికికి పరమార్థం అదేనని అనిపించినప్పుడు — "నాకు ఇదే కావాలి, మరింకేమీ వద్దు," అని అనగలిగినప్పుడు, అప్పుడు వేరు. లేకపోతే నేను ఏమంటానంటే — "మీరు సంతోషంగా ఉండండి, మంచిగా ఉండండి, అంతకు మించి మీనుండి నేను ఏమీ ఆశించడం లేదు. మంచిగా ఉండడం అంటే మీరు ఉంటున్న పరిస్థితులు అసాధారణమైనవని తెలిసి, ఆ అవగాహనతో జీవించడం. మామూలు జీవితం కన్నా మరింత ఉన్నతమైన, ఉదాత్తమైన, సత్యవంతమైన జీవితాన్ని జీవించడం. ఈ చైతన్యంలో, ఈ తేజంలో, ఈ మంచితనంలో ఒక రవంత అయినా ప్రపంచంలో వ్యక్తం అయ్యేలా జీవించడం. అలా చెయ్యగలిగితే చాలా బావుంటుంది."

CWM 7:200

నోట్లోని మిఠాయి కన్నా చేసిన మంచిపని హృదయానికి మరింత మధురమైనది.

ఏదో ఒక మంచిపని చెయ్యకుండా గడపిన రోజు సారంలేని రోజు అవుతుంది.

CWM 15:225

హృదయాన్ని మంచితనంతో, సద్భావనతో సదా పూరితం చేసుకుని, నిశ్చల

సద్భావన

వినమ్రంగా ఉండేది, అట్టహాసం లేనిది, ఏదో విధంగా ఉపయోగపడాలని సదా సిద్ధంగా ఉండేది. (శ్రీమాత ఇచ్చిన ఒక పూవుయొక్క ఆధ్యాత్మిక అంతరార్థం)

చిత్తంతో, సమత్వంతో దాన్ని అందరి మీద ప్రసరింప జేయాలి.

CWM 14:186

స్పష్టమైన, సమగ్రమైన దృష్టి కలిగి, ఏ వ్యక్తిగత ప్రతిస్పందనలు లేనిదై, అలుపెరుగని సేవాతత్పరతే భూమి మీద భగవంతుణ్ణి ప్రేమించి, సేవించడానికి అతిశ్రేష్ఠమైన మార్గము.

CWM 14:187

దయాగుణం

"ఔన్నత్యం, దయాగుణం అంతరాత్మ యొక్క పరంధామం. అవి లేని పక్షంలో మనం చూసేది బురదలోని పురుగును."

— శ్రీఅరబిందో (సూక్తులు, సుభాషితాలు)

శ్రీమాత వివరణ –

"ఔన్నత్యం అంటే వ్యక్తిగత స్వలాభాపేక్షని త్రోసిపుచ్చడం. దయాగుణం అంటే ఇతరుల సంతృప్తిలో మన సంతృప్తిని వెతుక్కోవడం."

ప్రశ్న: శ్రీఅరబిందో మహాలక్ష్మి గురించి అలా అంటారు... "దారిద్ర్యపు ఛాయ కలిగినది అంతా... ఆమె రాకని త్రోసిపుచ్చుతుంది."

జ: అవును. దరిద్రమైనది, దయారహితమైనది, ఆర్తిలేనిది, వైశాల్యం లేనిది, అంతరిక సంపత్తి లేనిది; శుష్కమైనది, జడమైనది, సంకుచితమైనది మహాలక్ష్మి రాకను నివారిస్తుంది. ఇది కేవలం ధనానికి సంబంధించిన విషయం కాదు సుమా! మహాలక్ష్మి దృక్పథంలో బాగా ధనికుడైనవాడు పరమ దరిద్రుడు అయ్యుండొచ్చు! అలాగే హృదయంలో దయాగుణం మెండుగా గల పేదవాడు గొప్ప ఐశ్వర్యవంతుడై ఉండొచ్చు...

దరిద్రుడు అంటే ఏ సుగుణాలు లేనివాడు, శక్తిసామర్థ్యాలు లేనివాడు, దయా గుణాలు లేనివాడు అన్న మాట. సంతోషం అంటే ఏంటో తెలియక దీనంగా బతికేవాడు. దయలేనప్పుడు సంతోషం కూడా ఉండదు — ముందు వెనుక చూసుకోకుండా మనస్ఫూర్తిగా ఇచ్చే గుణం ఉన్నవాళ్ళు ఎప్పుడూ సంతోషంగా ఉంటారు. వాళ్ళ అవసరాలు తప్ప మరొకటి తెలియని కుటిల స్వభావులు. అన్నిటినీ వాళ్ళ

వైపు లాక్కోవాలని ప్రయత్నించేవాళ్లు, ప్రపంచాన్ని జీవితాన్ని తమ ప్రత్యేక కోణం నుండి మాత్రమే చూచేవాళ్లు — వీళ్లకి సంతోషం అనేది ఉండదు. కాని ముందు వెనుక చూచుకోకుండా, మనస్ఫూర్తిగా, దయతో తమని తాము సమర్పించుకునేవాళ్లకి శోకం అంటే ఏమిటో తెలియదు. తీసుకోవాలని అనుకునేవాడికి సంతోషం ఉండదు; ఇచ్చే గుణం కలవాడికి ఆ సమస్యే ఉండదు.

ప్ర: దయాగుణం సత్యంయొక్క వికారరూపం అవుతుందా?

జ: మానవ లక్షణాలన్నీ వాటి వెనుక ఉన్న ఒక సత్యంయొక్క వికారరూపాలే. ఆ సత్యం ఇదా అదా అని ఇదమిత్థంగా చెప్పలేం. అది రెండింటికీ అతీతమైన సత్యం. అయితే దయాగుణం వెనుక ఉండే సత్యం ఏమిటో వివరిస్తాను — అది వ్యాపకగుణం గల శక్తుల చలనం. కాని ఆ శక్తులు వ్యాపించాలంటే, అంతకు ముందు అవి కేంద్రీకృతం కావాలి. కాబట్టి ఒక విధమైన లయబద్ధమైన చలనం కనిపిస్తుంది. శక్తులు ముందు కేంద్రీకృతం అవుతాయి. మళ్ళీ వ్యాపిస్తాయి... కాని అసలు కేంద్రీకృతం కాకుండా ఎప్పుడూ వ్యాపిస్తూ పోవాలనుకుంటే, కొంతకాలం తరువాత వ్యాపించడానికి ఇక ఏమీ ఉండదు. మరి శక్తుల లక్షణం అటువంటిది.

నైతికమైన దయాగుణం గురించి చెప్తాను. తోటివాడు ఏదైనా విజయం సాధిస్తే మనం కూడా సంతోషించడం అందుకు ఉదాహరణ. ధైర్యంతో, నిస్వార్థంతో, త్యాగభావంతో చేసే పనిలో గొప్ప సౌందర్యం ఉంటుంది. అది ఆనందాన్నిస్తుంది. అవతలివారి ఔన్నత్యాన్ని, ఆధిక్యతను గుర్తించడమే నైతిక దయాగుణం అని చెప్పుకోవచ్చు.

దయ
బేరసారాలు లేకుండా తనని
తాను సమర్పించుకుంటుంది.

అనువాదం: డా. వి. శ్రీనివాస చక్రవర్తి (9500069322)

సమచిత్తత

సమానత అంటే మనసు, ప్రాణికాలు నిశ్శబ్దంగా, నిశ్చలంగా వుండటం. జరిగిన విషయాల చేత, నీకు చెప్పిన విషయాలచేత, లేదా నీకు సంభవించిన వాటి చేత ప్రభావితం కాకుండా, కలత చెందకుండా వాటి వంక వేరుగా చూడటం, వ్యక్తిగత అనుభూతులు సృష్టించే విరూపాల నుండి స్వేచ్ఛగా వుండటం, వాటి వెనుక వున్న దానిని అర్థం చేసుకోవటం, అవి ఎందుకు జరిగాయి. వాటినుండి నేర్చుకోవలసినది ఏమిటి? వాటికి వ్యతిరేకంగా మనలో వున్నదేంటి? వాటిద్వారా ఎటువంటి ఆంతరిక లాభము, పురోగతి జరుగుతుంది అన్నది అవగాహన చేసికోవటం సమానతకు అర్థం: ప్రాణిక చలనాల మీద స్వీయాధిపత్యం పొందాలి — కోపము, సున్నితత్వము, గర్వము, కోరిక, అలాంటి తక్కినవి — ఇవి మన భావోద్వేగ అస్తిత్వాన్ని తమ స్వాధీనం చేసుకోకుండా, ఆంతరిక శాంతిని కలత పెట్టకుండా చూడాలి. ఈ విషయాలను, ఆవేశంతో, వత్తిడికి లోనై మాట్లాడకుండా, చేయకుండా ఎప్పటికీ ఒక ఆత్మ నిశ్శబ్దంతో ఆంతరిక నిశ్చలత నుండి మాట్లాడటం పనిచేయడం సమానత. ఈ సమానతను ఎంత పరిమాణంలోనైనా కలిగి వుండటం కూడ అంత సులభం కాదు. కానీ దీనిని ఆంతరిక స్థితికి, బాహ్యచలనాలకు ఆధారంగా చేసుకోవటానికి ఎప్పటికీ ప్రయత్నిస్తూ వుండాలి.

సమానతకు ఇంకో అర్థం కూడా వుంది. మనుష్యుల స్వభావాల పట్ల చర్యల పట్ల భావనలను, న్యాయ విచారణను, మొత్తం మానసిక పక్షపాతాన్ని మనసు నుండి తోసివేసి వాటి గురించిన సత్యాన్ని చూడడానికి సహాయం చేస్తుంది. వ్యక్తిగత భావం యెప్పటికీ విరూపం చేస్తూ వ్యక్తిని కేవలం అతడి చర్యలలో మాత్రమే చూసేటట్లు చేస్తుంది. చర్యలను మాత్రమే కాదు, వాటి వెనుకనున్న విషయాలను, తరచుగా అక్కడ లేనివి చూస్తాము. దాని ఫలితంగా తొలగించవలసిన విషయాలైన తప్పుగా అర్థం చేసుకోవడం, తప్పుగా నిర్ణయించడాలు అక్కడ వుంటాయి; అల్ప పర్యవసానాలు విస్తృత భాగాలను ఆరోపిస్తాయి. ఈ కారణంగా ఇటువంటి జీవనవిధానంలో వ్యక్తిగత అనుభూతి, సున్నితత్వం మానవస్వభావంలోని ఒక స్థిరమైన భాగంగా, స్వీయరక్షణకు అవసరమైనవిగా కనిపిస్తాయి. అయినప్పటికీ అక్కడ కూడా మనుష్యుల పట్ల, విషయాలపట్ల, ఒక విస్తృత సమాన దృక్పథం అన్నది

రక్షణకు ఇంకా ఉత్తమమైన చలనం. దానిని అధిగమించడానికి సాధకుడు ఆత్మ నిశ్శబ్ద శక్తిలో జీవించడం అత డి పురోగమనానికి అవసరం.

*

సమానత అంటే తాజా అజ్ఞానము కాదు. లేక అంధత్వము కాదు. అది దృష్టిలో ఒక అస్పష్టతను, అన్ని రంగులలో ఒక కళంకాన్ని కోరుకోదు, ఆవశ్యకంగా ప్రవేశపెట్టదు. అక్కడ భేదముంటుంది. ప్రకటనలో వైవిధ్యముంటుంది. ఈవైవిధ్యాన్ని మనం ప్రశంసించాలి. ఎందుకంటే మన నేత్రం ఒక పాక్షికమైన తప్పు ప్రేమ, ద్వేషం, ప్రశంస, జాలి, అనిష్టత, ఆకర్షణ, వికర్షణలతో అస్పష్టమైనప్పటికన్నా, ఇంకా ఎక్కువ యుక్తంగా సమానతలో ఉన్నప్పుడు చేయగలుగుతాము. ఈ వైవిధ్యతకు వెనుక దాని అంతరంలో నివసించే పూర్ణతను, నిశ్చలతను ఎప్పుడూ చూడాలి. అనుభూతించాలి. కనీసం తెలుసుకొని వుండాలి. ఒకవేళ ఇది మన నుండి దాగి వున్నా, మన మానవ పరిమాణాలకు సమత్వంతో పరిపూర్ణంగా లేదా అపరిణితంగా, పూర్తి కాకుండా కనిపించినా, లేదా చెడు, అసత్యాలను కనిపించినా వివేచనాత్మక ప్రయోజనం మీద ప్రత్యేక అభివ్యక్త దివ్యావశ్యకతల మీద విశ్వాసముంచాలి.

CWSA 29:130-31; 23:224-25 — శ్రీఅరవిందులు

సమచిత్తత

మార్పుకు లోనుగాని శాంతి, స్థిరత

(మదర్ తెలిపిన ఆధ్యాత్మిక విశిష్టత)

శాస్త్రీయ నామం: ఐబెరిస్

శాంతి

అస్తిత్వంలో దైవ ఉనికి వుందనటానికి ప్రథమ సంకేతం వ్యక్తిలోని శాంతి.

*

నీ అస్తిత్వలోతులలో హృదయలోతుల్లో, అక్కడ ఎప్పటికీ నిండైన ప్రేమ, జ్ఞానములతో ప్రకాశమానంగా, శాంతితో వున్న దివ్య సన్నిధి వుంది. అది అక్కడ వుంది కాబట్టి నువ్వు దానితో సంయోగం చెందవచ్చు. అది నిన్ను దేదీప్యమానంగా ప్రకాశించే ఒక చైతన్యంలోకి పరివర్తన చెందిస్తుంది.

నీవు నేను కలిసి నీ అస్తిత్వ ఉపరితలంలోని సమస్త బాహ్య శబ్దాన్ని నిశ్శబ్దం చేయడానికి ప్రయత్నించాలి. తత్ఫలితంగా ఆ నిశ్శబ్దంలో, శాంతిలో నీవు ఆంతరిక వైభవంతో సంయోగం చెందుతావు.

ఆ రోజు నీ నూతన జన్మదినమవుతుంది.

*

ప్రశ్న: అమ్మా, నన్ను ఇంకా ప్రశాంతంగా వుండేటట్లు చేయండి.

నీకు అలజడిగా వున్నప్పుడల్లా బాహ్య శబ్దం లేకుండా నీలో నీవు మాట్లాడుకోవడము, అదే సమయంలో నన్ను తలచుకోవడము పునరావృతం చేస్తూ వుండాలి.

ఓ నా హృదయమా! "శాంతి, శాంతి" అంటూ ఫలితంతో సంతృప్తి చెందేవరకూ నిలకడగా చేయాలి.

*

...కొద్ది నిముషాలు నిశ్శబ్దాన్ని పాటించడము ఎప్పటికీ మంచిది. కనీసం రోజులో రెండుమార్లు అలా చేయాలి. కానీ అది నిజమైన నిశ్శబ్దం కావడం తప్ప మాట్లాడటం నుండి విముఖత చూపించడం కాకూడదు.

*

జబ్బుకి గొప్ప ఔషధము శాంతి, నిశ్చలతలు.

మన కణాలలోకి శాంతిని తీసుకురాగలిగినపుడు మన జబ్బు నయమవుతుంది.

CWSA 12:114; 17:365-66; 16:150; 3:196; 15;151 — శ్రీమాత

శాంతి అనేది ఒక ప్రశాంత కెరటరహిత మహదానందానికి సమానమైన సునిశ్చిత మొత్తంలోకి చేర్చబడిన ఒక నిశ్శబ్ద గాఢత.

*

ఒక నిర్దిష్ట అర్థంలో ఈ జడత, శమ, తమసులకు కాంతి, అంధకారాల ప్రతిరూపాలు — ఉన్నత తత్వం శాంతిలో విశ్రాంతిని కనుగొంటుంది, నిమ్నతత్వం శక్తికి విశ్రాంతి నివ్వడంలో తిరిగి అధోచేతనకు, తమసుకు చేరుకోవడంలో శాంతిని పొందాలను కొంటుంది.

*

ఉన్నత ఆధ్యాత్మిక చైతన్యానికి చెందిన శాంతి, శక్తి, కాంతి, ఆనందాలు అన్నీ ఊర్ధ్వంలో ముసుగుతో వుంటాయి. అది దిగి రావడానికి ఊర్ధ్వం వైపుగా ఒక ఉన్మీలనం అవసరం — క్రిందకి దిగివచ్చే ప్రభావానికి ఉత్తమ స్థితి మనసు నిశ్చలత, ఏకీకృతమైన ఒక నిర్దిష్ట విస్తార ఉదాసీనత.

CWSA 29:137; 30:477, 482 శ్రీఅరవిందులు

శాంతి సదా, ప్రతి స్థితి యందు నీవు
కోరుదానినే, (నేను) కోరట మొక్కటే
అచంచలమైన శాంతిని భోగించుటకు
యేకైక మార్గం (మదర్ తెలిపిన
ఆధ్యాత్మిక విశిష్టత)
శాస్త్రీయ నామం: కుర్కుమా డెడో ఆరియా

అనువాదం: సునీత శేఖర్ (9346235467)

ఐదు మానసిక పరిపూర్ణతలు

(నిజాయితీ, విశ్వాసం, భక్తి, ఆకాంక్ష, సమర్పణ)

(తెల్లని చంపక పుష్పాన్ని చూపుతూ, రేకులను లెక్కించుతూ) ఒకటి రెండు, మూడు, నాలుగు, ఐదు మానసిక పరిపూర్ణతలు అన్నారు. ఐదు మానసిక పరిపూర్ణతలు యేవి? ఎందుకంటే అవి మారవచ్చు. వాస్తవంగా నా రహస్యాలను చెప్పాలంటే, దాని నెవరికయినా యిచ్చిన ప్రతిసారి, ఒకే రకమైన పరిపూర్ణతలు గావు. అది మనుషుల అవసరాల మీద ఆధారపడి ఉంటుంది. ఒకే వ్యక్తికి యిచ్చినప్పటికీ భిన్న సమయాలలలో భిన్నమయిన మానసిక పరిపూర్ణతల నివ్వవచ్చు, కాబట్టి అది నిర్దిష్టంగా ఒకేలా ఉండదు. కాని మొదటిసారి ఈ పూవుకు 'మానసిక పరిపూర్ణత' అని పేరు నిచ్చినప్పుడు ఆ పరిపూర్ణతలను వ్రాసి పెట్టుకొన్నారు. కాని నాకు సంబంధించినంత వరకు దానర్థం చాలా అస్థిరమైనది — పరిస్థితుల మీద, అవసరాల మీద ఆధారపడి ఉంటుందని చెప్పాను గదా...

విషయం యేదైనా గాని అసలు సంగతేమిటంటె, ఎన్ని రకాలుగా కలిపి అన్నీ చెప్పినప్పటికీ, చివరికి యిచ్చినప్పటికీ వాటన్నింటిలో మొట్ట మొదటిది నిజాయితీ. ఎందుకంటె నిజాయితీ లేకుంటే, తాను అర అడుగు గూడా ముందు కెళ్ళ లేడు. కాబట్టి అదెప్పుడూ మొదటిదిగా ఉంటుంది.

కాని మీరు కావాలనుకుంటే దానిని 'పారదర్శకత' అనే మరొక పదంతో తర్జుమా జేసుకోవడం సాధ్యమే.

ఇహ రెండవది, ముందుకు వెళ్ళాలనుకుంటే ఆవశ్యకమయింది, తప్పనిసరి అయినది విశ్వాసం. లేక మరొక మాట, అది బహు పరిమితంగా కన్పించినప్పటికీ నాకదెంతో ప్రధానమయింది. ఎందుకంటే (ఇది అనుభవానికి చెందిన ప్రశ్న) దివ్యత్వం పట్ల పూర్తి నమ్మకంతో ఉండకపోతే ఎంతో సులభంగా మీకు విశ్వాసమున్నదన్న భావంతోనే ఉండిపోతారు. అయినప్పటికీ దివ్యశక్తిలో, దివ్య సహృదయతలో నమ్మకాన్ని, లేక దైవానికి మీపై ఉండే దృఢ నమ్మకాన్ని పోగొట్టుకుంటారు. కాబట్టి, దివ్య అనుగ్రహానికి సమగ్ర, సంపూర్ణ విశ్వాసాన్ని జోడించకపోతే కష్టా లుంటాయి. కాబట్టి రెండూ అవసరం.

ఈ వరుసలో యిప్పుడు భక్తి నుంచాము, అవును, అంతా భక్తి మయమవడం,

ఎంతో బాగుంటుంది, కాని దీనిని వెన్నంటి యితర విషయాలెన్నో ఉండకపోతే, అది గూడా పలు తప్పులను చేయవచ్చు. అది గూడా పలు కష్టాల నెదుర్కోవచ్చు.

మీకు భక్తి ఉన్నది, అహంభావాన్నీ ఉంచుకున్నారు. అప్పుడు మీ భక్తిలో నుండి భయంకరమైన అహంభావిక విషయాలు అన్ని రకాలవీ బయటపడ్తాయి. చెప్తున్నదేమంటే మీ గురించే ఆలోచిస్తారు, యితరుల గురించి కాదు, ప్రపంచాన్ని గురించి గాదు, పని గురించి గాదు, చేయవలసినదేదో దాన్ని గురించీ గాదు — మీ భక్తి గురించే మీరాలోచిస్తారు.

కాని నిరంతరం భక్తితో పాటుండవలసిన మరొక చలనమున్న దక్కడ... అన్నింటికీ దైవం ఉన్నాడన్న కృతజ్ఞతా భావం; ఆ అద్భుతమయిన కృతజ్ఞతా సూచిక స్మరణ యొక్క అనుభూతి. దైవం ఉన్నాడన్న వాస్తవం పట్ల, విశ్వంలో దివ్యమైనదేదో ఉన్నదని, కేవలం మనం చూచే రాక్షసత్వమే గాదని, అక్కడ దైవత్వమున్నదని, దైవమున్నాడని — భావన మిమ్మల్ని ఉదాత్తమైన ఆనందంతో నింపుతుంది. ప్రతిసారి ప్రత్యక్షంగా గాని, పరోక్షంగా గాని దివ్య ఉనికి యొక్క ఈ ఉదాత్తమైన సత్యంతో మీరే కొంచెం సంపర్కంలోకి వచ్చినా, ప్రతిసారి హృదయమెంతో గాఢమయిన, ఎంతో అద్భుతమయిన ఆనందంతో, విషయాలన్నీ అమిత ఉల్లాసభరితంగా రుచించుతుండడం వలన అటువంటి ఓ కృతజ్ఞతతో నిండిపోతుంది.

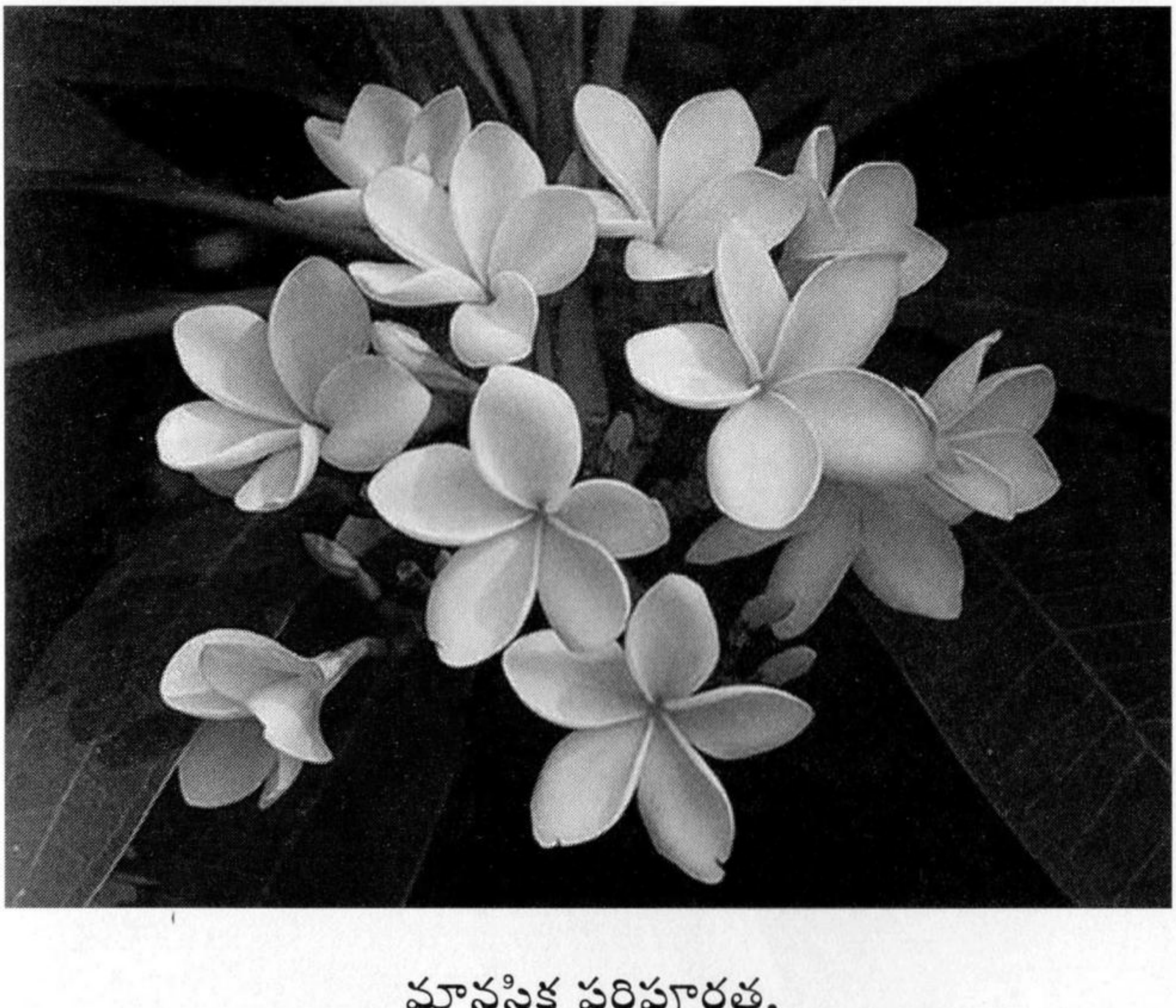
కాబట్టి కృతజ్ఞత లేని భక్తి ఎంతో అపరిపూర్ణమయినదని గ్రహించాను. భక్తితో పాటు కృతజ్ఞత గూడా రావాలి.

పరిపూర్ణతలలో ధైర్యం ఒకటని మన మొకసారి మాట్లాడుకున్నట్లు గుర్తు; జాబితాలో ఒకసారి వ్రాసినట్లు గుర్తు. కాని ఈ ధైర్యమంటే అర్థం ఉత్తమోత్తమ సాహసం పట్ల అభిరుచి ఉండడం. ఉత్తమోత్తమ సాహసం పట్ల ఈ అభిరుచి ఉండడమనేది ఆకాంక్ష — మిమ్మల్నేది పూర్తిగా ఆక్రమించుకుంటుందో, ఎటువంటి గణన చేయకుండా, ఎటువంటి మినహాయింపు లేకుండా, విరమించకుండా; దైవాన్ని కనిపెట్టే గొప్ప సాహసానికి, దైవాన్ని కలుసుకునే గొప్ప సాహసానికి, దివ్య సాక్షాత్కారమనే మరింత గొప్ప సాహసానికి నడిపే ఆకాంక్ష. వెనుకకు చూడకుండా, "జరుగబోతున్న దేమిటని ఒక్క నిమిషమైనా అడుగకుండా ఆ సాహసం లోనికి మిమ్మల్ని మీరు నెట్టివేసుకోండి. ఎందుకంటే జరుగబోతున్న దేమిటని మీ రడిగితే ఎప్పటికీ ఆరంభింపరు, అక్కడే ఆగిపోయి, ఉన్నచోటే వ్రేళ్ళూనుకుని, ఎప్పుడూ ఏదో పోగొట్టుకుంటామన్న మీ

సమతుల్యతను కోల్పోతామన్న భయంతో ఉండిపోతారు.

అందువల్ల ధైర్యాన్ని గురించి మాట్లాడాను. కాని నిజాని కది ఆకాంక్ష. అవి రెండూ కలిసే ఉంటాయి. నిజమయిన ఆకాంక్ష ఏదో ధైర్యంతో నిండి ఉంటుంది.

ఇప్పుడిక సమర్పణ. ఆంగ్లంలోని ఈ 'సమర్పణ' పదానికి ఖచ్చితంగా అదే అర్థాన్నిచ్చే ఫ్రెంచి పదం లేదు. కాని, శ్రీఅరవిందులు చెప్పారు. మన మిది చదివినట్లున్నాము. – యోగం చేయడంలో మొట్ట మొదటి, తప్పనిసరిగా ఉండవలసిన స్థితి సమర్పణ అని. కాబట్టి, వారేమి చెప్పారో అది మన మనుసరించితే, అవసరమయిన లక్షణాలలో వుండవలసినది యిదొక్కటే గాదని, ఇది యోగం ఆరంభించడానిక ఆవశ్యకమయిన ప్రథమ వైఖరి అని తెలుస్తుంది. తాను సంపూర్ణంగా సమర్పించుకోవాలని నిర్ణయించుకోకపోతే యోగాన్ని ఆరంభింప లేరు.

మానసిక పరిపూర్ణత,

అక్కడున్నది ఒకే ఒక పరిపూర్ణత గాదు, ఐదు. అవి నిజాయితీ, విశ్వాసం, భక్తి, ఆకాంక్ష, సమర్పణలు. (అమ్మచే యివ్వబడిన ఆధ్యాత్మిక విశిష్టత, వివరణ)
శాస్త్రీయ నామం: ఫ్లూమేరియా రుబ్రా

కాని ఈ సమర్పణ సంపూర్ణంగా ఉండడానికి ఈ లక్షణాలన్నీ అవసరము, మరొకటి జోడిస్తాను — ఎందుకంటే మన కింతవరకు ఉన్నది నాలుగు మాత్రమే — సహిష్ణుత, తట్టుకుని ఉండడాన్ని జోడిస్తాను. అది చాలా కష్టం గనుక, నిరుత్సాహపడి విడిచిపెట్టకుండా కష్టాల నెదుర్కొనే సామర్థ్యం లేకపోతే, అశక్తుడవైతే... దెబ్బలు తింటూ కూడా, యెవరో అన్నట్లు వాటిని కప్పిపుచ్చుకొంటూ — నీలోని లోపాల కారణంగా దెబ్బలు తిన్నపుడు, వాటిని జేబులో వేసుకొంటే — నీ వెంతో దూరం పోలేవు. నీ కలవాటైన అల్ప జీవితానికి సంబంధించిన దృష్టిని కోల్పోయే మొదటి మలుపులోనే, క్రుంగుబాటుకు లోనై నీ ఆట ముగిస్తావు. జీవితం పట్ల మీకెక్కడ సరైన దృష్టి లేదో ఆ మొదటి మలుపులో నిరుత్సాహపడి ఆట వదిలేస్తారు.

అమితంగా... దీనినెలా చెప్పాలి? మనకు బాగా తెలిసిన రూపంలో దీన్ని 'తదేక దీక్ష' లేక 'పట్టుదల' అంటారు. అవసరమయితే అదే విషయాన్ని మళ్ళీ మళ్ళీ వేయిసార్లయినా ఆరంభించాలని నిర్ధారించుకోగలిగినది తప్ప....

CWM 8:36-41 అమ్మ

పరీక్షకులు

(పూర్ణయోగంలో ఉపయోగపడు లక్షణాలు)

పూర్ణయోగంలో ఎటువంటి ముందు హెచ్చరిక లేకుండా, అవిరామంగా జరిగే వరుస పరీక్ష లుంటాయి. ఆ విధంగా నిన్ను నిరంతరం మెలకువుతో, సావధానంగా ఉంచుతుంది.

మూడు పరీక్షక బృందాలు మనకీ పరీక్షలు పెడతాయి. అవి ఒకరితో మరొకరికి పనేమీ లేనట్లు, వారి పద్ధతు లెంతో భిన్నమయినట్లు, కొన్నిసార్లు పరస్పర విరుద్ధంగా ఉన్నట్లు కన్పిస్తాయి, ఒకే గమ్యం వైపు తీసుకువెళ్ళడం లేదేమో నన్నట్లు వారి పని కన్పిస్తుంది. అయినప్పటికీ ఒకదాని నొకటి పరిపూర్తి జేసుకుని, ఒకే అంతం వైపు కృషి జేస్తాయి. పరిపూర్ణతకు అన్నీ ఆవశ్యకమయినవే.

మూడు రకాల పరీక్షలు: ప్రకృతి శక్తుల పరీక్షలు, ఆధ్యాత్మిక, దివ్యశక్తుల పరీక్షలు, అసురశక్తుల పరీక్షలు. ఈ చివరి వెంతో మోసపూరితంగా కన్పించుతాయి.

తెలియక, సిద్ధమవక, చిక్కుకోకుండా తప్పించుకోవడానికి కావలసిన స్థితులు నిరంతర గమనిక, నిజాయితీ, నమ్రతలు.

అమిత సర్వ సాధారణమయిన పరిస్థితులు, నిత్యజీవిత సన్నివేశాలు, ఎంతో అప్రధానంగా కన్పించే మనుషులు, విషయాలు అన్నీ ఈ మూడు రకాలయిన పరీక్షకులలో ఎవరో ఒకరికి చెంది ఉంటాయి. ఈ విస్తార, క్లిష్ట పరీక్షల నిర్వహణలో సాధారణంగా జీవితంలో ఎంతో ముఖ్యమని భావించే ఆ సన్నివేశాలు ఎంతో సులభమయిన పరీక్షలు, ఎందుకంటే అవి మీరు సిద్ధంగా, రక్షణలో ఉన్నట్లు తెలుసుకుంటాయి. మీ దారిలో చిన్న రాళ్ళ పైన తడబడడం సులభం, ఎందుకంటే అవి మీ సావధానత నాకర్షించవు.

తట్టుకునే శక్తి, పారదర్శకతలు, ఉత్సాహం, నిర్భీతితో ఉండడాలు, భౌతిక స్వభావ పరీక్షలకు ప్రత్యేకంగా అవసరమైన లక్షణాలు ఆకాంక్ష, నమ్మకం, ఆదర్శం, అత్యంత ఆసక్తి, ఉదారంగా ఆధ్యాత్మిక పరీక్షలకు తనను తానర్పించుకోవడం, జాగరూకత, నిజాయితీ, అసురశక్తుల నుండి వచ్చే పరీక్షలకు వినమ్రత అవసరమయిన లక్షణాలు.

CWM 14:42-43 అమ్మ

వీరత్వ సమయం

మనుషులేమి చెప్తున్నారో అది వీరత్వం గాదు, అది సంపూర్ణంగా ఐక్యమయి ఉండడం — వీరుడిగా ఉండాలని పూర్తి నిజాయితీతో ఎవరు నిశ్చయించుకున్నారో వారికి దైవ సహాయం ఎల్లప్పుడు ఉంటుంది. అదీ సంగతి.

మీరిప్పు డిక్కడ అంటే భూమి మీద ఉన్నారు. ఎందుకంటె మీరొక సారలా ఉండాలని ఎంచుకున్నారు — మీ కది గుర్తుండదు, కాని నాకు తెలుసు; అందుకోసం మీ రిక్కడున్నారు. మంచిది, ఆ పనికి మీరు నిలబడాలి. మీరు ప్రయత్నించాలి, అల్పత్వాన్ని, పరిమితులను గెలవాలి, అన్నింటిని మించి అహంభావానికి; 'మీ పని అయిపోయింది, మాకు అహం స్థానంలో దివ్యచైతన్యం ఉన్న అహంలేని జాతి కావాలి. మా కేది కావాలంటే అదే, ఏది జాతి అభివృద్ధి చెందేటట్లు, అతీత మానవుడు జనించేటట్లు చేస్తుందో ఆ దివ్యచైతన్యం' అని చెప్పాలి.

నేను కట్టబడి ఉండడం వలన యిక్కడ ఉన్నట్లు మీ రనుకుంటుంటే అది తప్పు, నేను బద్ధురాలిని గాదు, నే నిక్కడున్న దెందుకంటే రూపాంతరీకరణ మొదటి ప్రయత్నం కోసం నా దేహం తన నిచ్చి వేసుకున్నది. శ్రీఅరవిందులు నాకిలా చెప్పారు, “ఎవరు చేయగలరో నాకు తెలిసిన వారొక్కరూ లేరు, నీవు తప్ప” అని నాతో చెప్పారు. “సరే, నేనిది చేస్తాను” అన్నాను. ఇదే కాదు... నా స్థానంలో మరొక రెవరూ చేయగూడదని గాదు, ఎందుకంటే యిదెంతో సుఖంగా ఉండదు, కాని నే నానందంగా చేస్తున్నాను, ఎందుకంటే ఫలితాల నుండి ప్రతి ఒక్కరూ లాభం పొందుతారు, నే నడిగేది కేవలం ఒక్కటే: అహాన్ని వినవద్దు. మొత్తం అదే, అహం సమయం ముగిసింది. అహంలేని జాతి, అహం స్థానంలో దివ్యచైతన్యంతో ఉన్న జాతి మనకు కావాలి. అంతే ఏమైనా చెప్పాలా?

మీ హృదయాలలో నిజాయితీగా ‘ఔను’ అని అంటే నన్ను పూర్తిగా సంతృప్తి పరచినట్లు. నాకు మాటలు వద్దు, ఆ మాటకు కట్టువడి వుండే మీ హృదయాల నిజాయితీ నా కవసరం.

అమ్మ: శిష్యునితో సంభాషణ, ఏప్రియల్, 2, 1972

అనువాదం: జి. అరుణా మోహన్ (9866117137)